

O. Robert DeGrandis S.S.J.

Dar proroštva

O. Robert DeGrandis S.S.J.
Dar proroštva

Naslov originala:
The gift prophecy

Prijevod s engleskog:
Aleksandra Marija Chwalowsky

Korektura
Arijana Meštrović

Lektura:
Marijana Dubravica

Omot:
Danijel Pete

Obrada teksta:
Slavko Križnjak

Izdaje:
Svjetlo malo – Udruga za promicanje
Kršćanske duhovnosti i moralnih vrednota

Ostale informacije:
www.sveti-duh.hr

Tisak:
Feroproms d.o.o., Zagreb

ISBN 953-6952-15-7
O. Robert DeGrandis S.S.J.

Zagreb, 2002.

Ostale knjige oca **Roberta DeGrandisa**

Svjedočanstvo moga života
Služba ozdravljanja
Počivanje u Duhu
Rastimo u Gospodinu
Riječ spoznanja – dar Duha Svetoga
Isusova stvarna prisutnost u Svetoj Euharistiji
Ozdravljeni kroz naraštaje
Obnovljeni Duhom Svetim
Dar jezika
Pozvani na služenje

Sadržaj

PRVO POGLAVLJE

Kako iskusiti dar proroštva?

- metoda radionice / 7

DRUGO POGLAVLJE

Proroštvo – dar za svakoga od nas / 17

TREĆE POGLAVLJE

Važne smjernice / 31

ČETVRTO POGLAVLJE

P-R-O-R-O-Š-T-V-O

(izv. „P-R-O-P-H-E-C-Y“) / 61

PETO POGLAVLJE

Intervju na temu dara proroštva / 69

ŠESTO POGLAVLJE

Pitanja i odgovori / 81

SEDMO POGLAVLJE

Osobna svjedočanstva / 93

OSMO POGLAVLJE

Što nam kaže Sveto Pismo o daru proroštva? / 97

Sažetak / 103

PRVO POGLAVLJE

Kako iskusiti dar proroštva? - metoda radionice

„Narode moj, danas spuštam na vas silu svoga Duha. Kao što kiša natapa suhu zemlju, tako moj Duh danas natapa vaša srca. Budite otvorena srca da vas poučim. Budite otvorena srca da vas povedem. Znajte da vas danas moj Duh dotiče. Znajte da će slomljena srca biti obnovljena, da će iščeznuti neprijateljstva i bit ćete iscijeljeni. Danas mi se otvorite. Primite od moga Duha. Budite ispunjeni mojom ljubavlju.“

(Ova je riječ proroštva primljena nedavno, u jednoj molitvenoj grupi za vrijeme trajanja radionice o daru proroštva u San Antoniu, država Teksas.)

Bog je ljubav... (1 Iv 4, 16)

Božja riječ nam tako često progovara: Bog je ljubav. Otac je ljubav; Sin je ljubav; Duh Sveti je ljubav. Posljednjih godina većina mojih nagovora započinje ovim citatom, jer je nama ljudima iznimno važno da uvijek i ponovno čujemo kako je Bog ljubav i da kao Otac za svoju ljubljenu djecu želi toliko toga dati; puno više od onoga čemu se nadamo, što tražimo ili zamišljamo. Kad na molitvenim sastancima molimo za dar proroštva, mi tražimo da se proročki dar oslobodi (pokrene) u svima prisutnima. Vjerujemo da ćemo i primiti ono što smo tražili, budući da je Bog Otac pun ljubavi.

Za one koji nisu upućeni što bi to bila metoda radionice o daru proroštva ili koji nikada nisu sudjelovali u nekoj radionici za primanje darova Duha Svetoga (1 Kor 12,4-10), htio bih ukratko objasniti kako uvodimo vjernike u to iskustvo:

1. Poučavamo vjernike o samom daru proroštva;
2. Svi se pojedinačno mole da prime proročki dar;
3. Molimo nad svakom prisutnom osobom da se dar očituje;
4. Okupimo se zajedno u krug. Molimo u jezicima. Tada prestanemo i oslušujemo;
5. Prepustimo se i izgovaramo proročke riječi onako kako ih čujemo;
6. Na primljene riječi odgovaramo molitvom.

Kada se u molitvi okupimo u krug, stvara se prikladno molitveno ozračje u kojem se čovjek vrlo lako otvara proročkom daru, dok se u drugim prilikama, npr. na uobičajenim molitvenim sastancima, možda ne osjećamo toliko slobodnima progovoriti ono što nam je Bog dao i što želi po nama progovoriti. Čini se kako su na molitvenim i sličnim sastancima ljudi zatvoreni zbog vlastitog osjećaja nevrijednosti i straha te nisu u stanju progovoriti, ili pak prigoda prođe dok oni svladaju navedene osjećajne razine. U ovakvoj, tzv. radionici dara proroštva, cilj je svakoga uvesti u proročki dar stvarajući opuštenu ozračje ispunjeno ljubavlju, gdje će ljudi osjećati ljubav i molitvenu potporu drugih, pa stoga njihov otpor na emocionalnoj razini više neće biti tako velik. Kada se okupljamo, želimo ostvariti da Duh Božji prostruji kroz nas s velikom lakoćom. „*Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, ondje sam i ja s njima.*“ (Mt 18,29)

Nadam se da će vas ova knjiga privesti daru proroštva do te mjere da on zaista zaživi u vašem životu.

Jednom prigodom, kad sam bio u Engleskoj, prišla mi je nakon radionice dara proroštva jedna liječnica i rekla: „Vaš problem leži u tome što odveć pojednostavljujete stvari.“ Odgovorio sam: „Zašto? Što se dogodilo?“ Rekla je: „Ah, eto, čak sam i ja nešto prorekla za vrijeme trajanja radionice.“ Sada ta ista liječnica putuje diljem Engleske i drži te iste radionice, koje je prije smatrala prejednostavnima. Pa i dar je jezika jednostavan! Sveta je Pričest također jednostavna; pa to je kruh i vino što ih blagoslivlja snaga svećenstva, te postaju Tijelo Kristovo. To je toliko jednostavno da ljudi nisu u stanju u to povjerovati. I ispovijed grijeha jednostavna je stvar: „Blagoslovite me, oče, jer sagriješih.“ Bog je svećeniku podario dioništvo u Isusovu svećeništvu, te on u Isusovo ime oprašta grijehe. Gotovo su sve duhovne stvari jednostavne, razmislimo li pažljivije.

Prva nam poslanica Korićanima u 12. poglavlju navodi devet temeljnih duhovnih darova, a to su: riječ mudrosti, riječ spoznanja, vjera, dar liječenja, dar čudesa, prorokovanje, razlikovanje duhova, različiti jezici, tumačenje jezika. Kod *krštenja u Duhu* Duh Sveti u našem duhu može snažno probuditi darove primljene krštenjem i potvrdom! Ali ne samo to! Svih devet darova Duha u nama tada postaju djelatnima! Mnogi se teolozi ne slažu s ovim učenjem (da su darovi djelatni u svima), ali moje petnaestogodišnje iskustvo pokazuje upravo to!

Kad smo bili u Venezueli, u našim je radionicama dara jezika i proroštva sudjelovalo otprilike 500 do 600 ljudi. Brojni su među njima ušli u iskustvo tih darova, baš zahvaljujući metodama radionica! Što onda zaključujem? Kada primite *krštenje u Duhu Svetom*, tih devet darova u vama postaje djelatno, ali im se vi, da bi oni postali djelotvorni, morate otvoriti. Svi koji mole u jezicima imaju iskustvo da su se u jednom trenutku na neki način otvorili tome daru. Kada ste *kršteni u Duhu*, dar jezika procvjetao je u vama, ali trebali ste mu se otvoriti. Ako niste pokrenuli usta, niste molili u jezicima, iako je taj dar u vama bio djelatno. Isto vrijedi i za proroštvo. Taj dar postoji u vama, ali vi morate surađivati s Duhom Svetim i otvoriti mu se. Mi vas samo potičemo da oslobodite ono što već postoji i da iskusite dar Božji. Jamčim vam da ćete naučiti služiti se darom proroštva, jer Gospodin želi da taj dar u vama postane djelotvoran, čak i više no što vi sami to želite. Peko dara proroštva izgrađujete njegovo Tijelo i pomažete njegovu narodu. „*tko pak prorokuje, ljudima govori: izgrađuje, hrabri, tješi.*“ (1 Kor 14,3)

Preko dara proroštva uistinu činite djela Gospodnja! Možda biste mogli pomisliti kako se taj dar mora zaslužiti i da ćete ga dobiti tek kad postanete dobri kršćani. Nije istina! Gospodin vas treba da s njim surađujete! Molim vas, otvorite mu se, jer oko vas su ljudi koji vas trebaju. Gospodin želi da se otvorite darovima njegova Duha više no što vi sami to želite. Darovi su uvijek usmjereni tome da činimo njegova djela, a ne svoja, samo što smo mi skloni sve promatrati naopako!

U zajednici o. Ricka Thomasa u El Pasu velika se pozornost posvećuje daru proroštva. Čudesni su se događaji dogodili nakon što je zajednica postupila u skladu s primljenim riječima proroštva. Cijela je zajednica uznapredovala baš zahvaljujući tome što su neki njezini članovi vjerno progovorili proročke riječi. Cijeli taj kraj bio je po toj zajednici obilno blagoslovljen. Da, Gospodin želi da imamo darove, pa i više no što mi sami to želimo.

Ponekad o darovima razmišljamo kao o medaljama. Budemo li dobri, osvojiti ćemo medalju - dar jezika ili dar proroštva - kao nagradu. Nije, međutim, u tome stvar, niti je to istina.

Stvar je u tome da Gospodin želi da budete snažna i dinamična svjetlost tamo gdje živite, u vašoj državi, u vašem gradu. Potrebno je da budete svjetlost kako biste činili njegova djela. Ne možete biti sredstvo Duha Svetoga a da ne primite blagoslov, baš kao što se ne možete igrati vatrom i ne opeći se. A blagoslovi će dolaziti u vaš život tek kad budete činili njegova djela. Bit ćete uistinu blagoslovljeni kad se otvorite njegovim darovima, ali nemojte njegove darove očekivati kao medalje ili nagrade za dobra djela.

Najteži dio puta od tisuću kilometara jest prvi korak. Najteži dio proroštva jest prva riječ. Naša preporuka glasi: „Dajte Gospodinu ono što je on dao vama. Dajte mu ono što imate.“

Kako dolazi do proroštva? Proroštvo dolazi u riječima, slici ili pjesmi. Ako dolazi u pjesmi, pjesmu valja otpjevati, odnosno, ako dolazi u slici, možete reći: „Imam viziju. Vidim kako Isus dotiče sve prisutne u ovoj prostoriji.“ Isto tako, viziju možete i opisati. Uz viziju također možete primiti i proroštvo: „Vidim Isusa, a on kaže: „Narode moj, otvori se mojim darovima. Budite otvoreni mome Duhu“. Proroštvo može doći na niz različitih načina, o čemu će biti riječi kasnije. Dajte, dakle, ono što je Gospodin dao vama. Nemojte se ustručavati ako Gospodin čeka da se vama posluži. On želi svakoga uvjeriti u svoju ljubav i prisutnost preko riječi što će ih progovoriti baš po vama.

Nakon prvog nagovora o proroštvu za vrijeme trajanja radionice, obično jednu skupinu ljudi zamolimo neka zatvori oči (jer već stoje u krugu) te malo pjeva u jezicima, a onda ih zamolimo da budu tihi, kako bi mogli slušati. Nakon što neka osoba čuje dvije-tri riječi u svom srcu, postavit će sebi pitanje dolazi li to od nje same, ili pak od Gospodina. Kada god si postavite ovo pitanje, možete pretpostaviti da dolazi od Gospodina, jer to nije uobičajeno pitanje koje si i inače postavljate u svome domu. Kada je riječ o svakodnevnici, znate dobro da ste vi sami posrijedi. Kada god posumnjate nije li možda riječ o vama, možete slobodno pretpostaviti da je to zapravo Gospodin jer on djeluje upravo tako: tiho i blago. Meni je već i sama sumnja dostatan dokaz da je nešto od Gospodina. Nakon što smo zamolili za dar proroštva, te se svećenik nad nama pomolio kako bi se dar o kojem je riječ oslobodio, trebamo samo vjerovati da ćemo primiti ono što smo tražili. „*Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko ište, prima, i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se. Ta ima li koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zaište kruha, kamen dao? Ili ako ribu zaište, zar će mu zmiju dati? Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darovima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš, koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga zaištu?*“ (Mt 7,7-11)

Nerijetko nam za vrijeme radionice Gospodin podari pomazanje, osjećaj njegove prisutnosti. Toplina, drhtaj, te osjećaj struje ili težine u rukama, osjetna su očitovanja Gospodinove prisutnosti. Osjećati možete i samo duboki mir. Gospodin vam time želi reći: „To sam ja. Ne boj se i progovori“. Tada iskažete riječi onako kako ih čujete u svom srcu.

U sigurnoj situaciji poput ove pogriješiti možete jedino ako šutite. Uvijek će biti puno onih koji razmišljaju ovako: „Ne, ja ne. Ja nemam dar proroštva“. Nakon dvadeset minuta će to ipak ponoviti i reći: „Nisam baš siguran. U početku sam znao što trebam reći, ali nisam bio siguran.“ Kada o tome malo bolje porazmislimo, nisu li nas iste dvojbe mučile i kada smo primili dar jezika?

Budući da Duh djeluje ondje gdje je duboki osjećaj zajedništva, nastojimo stvoriti takvo okruženje.

Kako to postići među skupinom ljudi od kojih se neki međusobno poznaju, a neki ne? Otkrio sam kako je od pomoći stati u krug, s rukama na ramenima osoba do nas. Zajedništvo, odnosno osjećaj zajedništva, najbolje se gradi dodirom. Doticanje ljudi jedan je od najviših oblika povjerenja. Kada napravimo krug i dođemo blizu jedni drugima, te položimo ruke jedni na druge, gradimo osjećaj povjerenja koji tvori temelj zajedništva. Osjećat ćete se jedno u Duhu; jedno u ljubavi, a tada Gospodin može djelovati i djelovat će sigurno, jer smo se ujediniili u molitvi.

Kada stanete u krug, molite u jezicima, čime ćete se otvoriti Duhu Svetomu, a samim tim i svim njegovim darovima. Zatvorite oči. Zaustavite se i slušajte. Izgovorite riječ ili riječi što ih čujete u svome srcu, u prvom ili drugom licu. Kada neka osoba izgovori proroštvo, ona izlazi iz kruga i nastavlja moliti za one koji su u njemu ostali. Krug se sve više smanjuje, dok svi ne izgovore riječ proroštva. Ako preostanu jedna ili dvije osobe koje još nisu razvile taj dar, neka ih netko povede na neko drugo mjesto, jer bi se ovako-ostavši posljednje- mogle osjećati nelagodno.

Kad organiziramo ovakve radionice, pratimo sve sudionike, pa se oni ne osjećaju prepušteni sami sebi kao na molitvenom sastanku. Želimo vam što je moguće više olakšati to novo iskustvo. Potičemo vas i molimo vas. Činimo sve što možemo, a vi se samo trebate otvoriti i potom progovoriti.

Još ćemo jednom iznijeti kratki pregled:

Izrecite kratki nagovor o daru proroštva.

Svatko neka u sebi moli za dar proroštva.

Molimo da se taj dar, koji već postoji u nama po *krštenju u Duhu*, sada otvori. Kraljevstvo je Božje među nama. Oslušajte Duha Svetoga koji je u vama.

Stojeći u krugu, s rukama na ramenima osoba do nas, molimo u jezicima. Stanemo. Oslušujemo.

Otvaramo se i izgovaramo riječ koju čujemo, i to u prvom ili drugom licu. Možda osjetimo posebno pomazanje.

Kada izreknete proroštvo, izađite iz kruga i molite za one koji su u njemu ostali.

Slušajući proroštva što ih izgovaraju drugi, vi i sami ponovno primete proroštvo te biste na te riječi u sebi trebali odgovoriti. Na primjer, ako netko u skupini kaže: "Pozivam vas danas da na poseban način postanete svjesni brojnih darova koje imam za vas i koje vam želim dati.

Budite otvoreni, djeco moja, danas primiti te darove i zapamtite da sam uvijek sa vama". Na te riječi možemo u sebi odgovoriti ovako: "Hvala ti, Gospodine, što nas danas pozivaš, što za nas imaš darove. Pomozi nam otvorena uma i srca primiti sve što imaš za nas. Pomozi nam također i zapamtiti da si uvijek s nama."

Proroštvo – dar za svakog od nas

„Narode moj, znaj da te ljubim. Znaj da sam te imenom zazvao. Znaj da te želim ispuniti svim darovima svoga Duha Svetoga. Otvorite mi se i ja ću vas ispuniti, poučiti ću te da možeš hoditi u moje ime, u mojoj slavi, ozdravljati moj ranjeni svijet. Narode moj, znaj da moja milina počiva u svakome od vas.“

(Proroštvo izrečeno prigodom jedne radionice dara proroštva.)

Tražite za ljubav, čeznite za darovima Duha, a najvećima da prorokujete.

(1 Kor 14,1)

Na početku, postavimo sljedeće pitanje: što je proroštvo? Moj bi odgovor bio da je proroštvo proricanje Božjeg nauma. Gospodin nam danas želi progovoriti i On će to danas i učiniti. On želi da svakome ponaosob prenesemo njegovu ljubav, kao i poseban plan koji ima za svakog od nas. Ne treba nas čuditi veličina Očeve ljubavi. Sve nam je dao - svoga Sina, Duha Svetoga, cijelu Crkvu i sakramente. Ako ga zamolimo, sigurno će nam otkriti i svoju volju za naš život.

„*A nama to Bog objavi po Duhu jer Duh sve proniče, i dubine Božje*“ (1 Kor 2,10). Proroštvo je svakako dar Duha Svetoga kako bi se otkrio Božji naum, Božje dubine, sada i ovdje. To je proroštvo, i ono je namijenjeno svima.

Slobodno možemo reći kako svi ljudi na neki način „podcjenjuju“ Očevu ljubav. Sveti Pavao kaže: „*Tko pak prorokuje, ljudima govori: izgrađuje, hrabri, tješi. Tko govori drugim jezikom, sam sebe izgrađuje, a tko prorokuje, Crkvu izgrađuje. A htio bih da vi svi govorite drugim jezicima, ali većina da prorokujete*“ (1 Kor 14,3-5). To je zanimljivo! Imati proroštvo znači izgovarati naum Božji, a ne nužno proricati budućnost. Proroštvo nam ponekad može otkrivati nešto od budućnosti, ali se ipak najčešće odnosi na ono što Gospodin želi reći svome narodu ovoga trenutka.

Iskustvo proroštva u životu kršćanina sasvim je prirodno, a svakako je poticaj i put ka svetosti. Sveti Pavao kaže: „*Tražite za ljubavlju, čeznite za darovima Duha, a najvećima da prorokujete*“ (1 Kor 14,1). Proroštvo služi za izgradnju Crkve (1 Kor 14,4), potrebno je za izgradnju Tijela Kristova, a vi ste dijelovi Tijela Kristova (1 Kor 12,27). Sveti Pavao dalje kaže: „*Težite (...) za darovima Duha*“. Oni su namijenjeni vama, Tijelu Kristovu, a također težite i prorokovati (1 Kor 14,39), zbog izgradnje Crkve. Neki su skloni reći kako ne mogu tražiti duhovne darove, osobito proroštvo, jer su „darovi namijenjeni svetim ljudima“. Moramo ovdje biti vrlo pozorni, kako ne bismo poistovjetili darove Duha i svetosti. Darovi Duha Svetoga sigurno mogu biti put ka svetosti, ali to nužno nije tako. Jednako tako, i mene moje svećenstvo može dovesti do svetosti, ali ne nužno. Mogu reći ovako: „Bit ću svećenik, ali ću živjeti svoj život.“ Ja tada i dalje vršim svoje svećeništvo, kao što se i vi služite darom proroštva, ali ne moram biti svet da bih bio svećenik, kao što ni vi ne morate biti sveti da biste prorokovali. Proroštvo samo vodi ili može dovesti do svetosti.

Proroštvo je riječ Gospodnja koju čujemo u svome srcu, riječ što će nam je Gospodin progovoriti – ne toliko u glavi, koliko u srcu. Ponekad nije lako ući u iskustvo, pogotovo nama svećenicima, mogli bismo reći i muškarcima općenito, jer su nas cijeli život učili da „mislimo svojom glavom“! uistinu smo često skloni „umovanju“ i mudrovanju. No, sada je vrijeme da mislimo srcem! Slušajte riječi što ih čujete u svome srcu i potom ih izgovorite, koliko god se čine običnima. Riječi proroštva uvijek dolaze u prvom ili drugom licu, poput, na primjer: „Ljubim te, narode moj. Ti si moje stado.“ Kad bi prorokovali u trećem licu, ne bismo prenosili naum Božji. Gospodin je Osoba koja nam se obraća izravno u prvom ili drugom licu; to je riječ što ćete je čuti u srcu.

Kada primimo *krštenje u Duhu Svetom*, naša se duša potpuno predaje Duhu Svetom, to je kao naše duhovno vjenčanje s Duhom Svetim. *Krštenje u Duhu* jeste upravo ovo: naše predanje Gospodinu. Na djelu je uistinu duhovno vjenčanje. Kada se dvoje ljudi vjenčava, dolaze pred oltar i za vrijeme obreda vjenčanja izgovaraju jednu vrlo važnu rečenicu: „Uzimam tebe (...) za svoga muža/za svoju ženu.“ Te riječi mijenjaju tijekom njihovih života. Nakon što ih izgovore, oni više nikad neće biti isti. Slično je i sa *krštenjem u Duhu Svetom*, u tom trenutku Božja milost počinje djelovati u našem životu te možemo reći: „Gospodine, predajem ti svoj duh. Predajem ti svoje srce. Gospodine, predajem ti se.“ Život nam više nikad neće biti isti. Predajemo se Gospodinu, a On se daje nama na jedan posve novi način – to je duhovno vjenčanje. Kada smo počeli moliti u jezicima, svoj smo glas predali Gospodinu: „Gospodine, predajem ti svoje glasovne sposobnosti. Bit ću tvoja luda.“ „*Jer tko govori drugim jezikom, ne govori ljudima nego Bogu : nitko ga ne razumije jer Duhom govori stvari tajanstvene*“ (1 Kor 14,2).

Dosad smo vidjeli kako, kada primamo *krštenje u Duhu*, predajemo svoje živote Gospodinu; potom, kada govorimo u jezicima, Gospodinu predajemo svoj glas. U proroštvu idemo korak dalje i Gospodinu predajemo svoj um, kako bi On preko nas progovorio svoje misli. „Gospodine, predajem ti svoj um. Izgovarat ću tvoje riječi onako kako ih čujem u svome srcu.“ Zatim, izgovaramo njegove riječi.

Kao što sam već napomenuo, mi rijetko kada nešto izgovorimo, a da najprije o tome ne razmislimo. Sada moramo upravo *okrenuti* čitav taj postupak, ne planirajući što ćemo reći. Kada osjetite Gospodinovu prisutnost, možda će se jedna do dvije riječi neprestano ponavljati. Ako primite nekoliko riječi, to je već proroštvo. Ne mora vam sve biti logično, ne moraju biti poznati svi razlozi. Želim vam, naime, reći da isključite um i zaronite u srce. Neka vam glava bude tamo gdje vam je srce. A kad čujete te riječi koje vam je Isus stavio u srce (a On će to i učiniti, ako ga samo zamolite), jednostavno ih izgovorite.

Proroštvo je jedan od načina kojima se Bog odlučio poslužiti kako bi progovorio svome narodu. Na taj način komunicira s ljudima od postanka svijeta. Gospodin jednako tako želi komunicirati i s vama i vašom molitvenom skupinom. Želi komunicirati s okupljenim vjernicima jer je u samoj naravi ljubavi prenositi se, odnosno, komunicirati. Pokušajte, na primjer, mladiću i djevojci koji su se zaljubili jedno i drugo zabraniti razgovor. To bi za njih bilo neizdrživo. Poznato je također da, kod starijih bračnih parova, supružnici nerijetko umiru u kratkom razmaku jedno za drugim. Oni više ne mogu komunicirati, ne mogu dijeliti svoju ljubav, i to im oduzima život. Budući da je u samoj naravi ljubavi prenositi se, komunicirati, jedan dio njih umire kada nema onoga s kime bi mogli istinski dijeliti svoju ljubav.

Gospodin nam želi progovoriti jer je On ljubav: želi progovoriti svakome pojedinačno, kao i zajednici.

Jednom sam prigodom pomazao 125 redovnica te je gotovo svaka od njih primila osobno proroštvo. Gospodin je želio progovoriti svakoj od njih, kao što želi progovoriti i svakome od vas. Želi progovoriti vašoj zajednici. Na molitvenom sastanku, kada je posrijedi dijalog između vas i Gospodina, kada vam On progovori preko proroštva, to će se dogoditi u dubini vašega srca, kroz stranice Pisma, u nagovorima vaše braće i sestara. Gospodin želi progovarati svome narodu.

A Samuel odgovori: „Govori, sluga tvoj sluša.“

(1 Sam 3,10)

Molitveni sastanci, slavljenje i dar proroštva

Što je molitveni sastanak? To je okupljanje Tijela, Crkve, da se uđe u dijalog s Ocem. Ocu se obraćamo preko slavljenja i govora u jezicima, a On nama progovara preko dara proroštva. Riječ je, dakle, o dijalogu. U biti, okupljamo se da bismo molili. Što je molitva? Molitva je razgovor (dijalog) s Bogom. Jeste li ikada vidjeli neku ženu kako razgovara na telefon i istovremeno glača? To je dijalog. Uzimanje i davanje. Kada je riječ o tinedžerima, oni često leže potrbuške na krevetu nogu podignutih u zrak i tako razgovaraju sa svojim prijateljima telefonom. To je dijalog. Poslovni, pak, ljudi provode po dva do tri sata na poslu obavljajući poslovne razgovore. Tu uvijek postoji međusobna razmjena ideja, ideala i osjećaja. U tom je smislu i molitveni sastanak u biti dijalog između nas i Gospodina.

Dijalog podrazumijeva da odlazimo Gospodinu i obraćamo mu se. Okupljamo se i ulazimo u dijalog kao zajednica. Kada zajedno molimo, oslobađa se čudesna snaga koje često nismo ni svjesni. Mi dolazimo Gospodinu u molitvi, slavljenju, veličanju i zahvaljivanju, a On dolazi k nama. Njegova snaga i prisutnost pojavljuju se kada zajednica uđe u dijalog s njime, na poseban način preko darova Duha, osobito snažno kada molimo u jezicima. Bilo bi dobro da svi članovi molitvene grupe mole u jezicima. Sve one koji još nemaju to iskustvo upućujem na moju knjigu *Dar jezika*, jer, kao što sam objasnio i tvrdim, darovi su Duha u vama, jer ste kršteni u Duhu Svetome, te počinju djelovati kada im se otvorite. Na isti način svakome je od nas darovan i dar proroštva, samo mu se moramo otvoriti i iskusiti ga. Što je u našim molitvenim zajednicama više prisutno slavljenje, pjevanje, veličanje i zahvaljivanje, darovi Duha sve se lakše oslobađaju i teku.

Voditelji molitvenih skupina trebaju pomoći svakome da se otvori svim darovima. Trebali bi članove svoje skupine učiniti svjesnima prepreka na koje će naići te tomu posvetiti jednako vremena kao i poukama o stvarima koje će im pomoći otvoriti se. Mislim da je najveći problem među nama što se ljude ne potiče na darove. Uistinu nas je sve potrebno poticati da se darovima služimo slobodno i otvoreno, napose kada je riječ o darovima jezika i proroštva. Evo dobrog primjera iz knjige *Darovi riječi*: „... naši su molitveni sastanci bili suhoparni. Već su prešli čistu formu i izgubili su svježinu. Nakon nekoliko mjeseci „istraživanja duše“ od strane voditelja, pokazalo se i koji je tome razlog: nismo imali iskustvo darova riječi. Nismo ih čak niti tražili.

Činilo se kako na nama leži krivnja izbjegavanja proroštva, izbjegavanja riječi mudrosti i spoznanja. Nismo imali iskustvo tumačenja jezika, nadahnete molitve, kao niti drugih verbalnih poruka od Gospodina.

Budući da sam imao autoritet, dužnost mi je bila moliti Gospodina za izljev tih darova u našoj molitvenoj skupini. Tražio sam Gospodina i On me uslišao. Gospodinova poruka upućena meni bila je izravna i jednostavna: proučavaj darove kako bi saznao što su i nauči se sam njima služiti, a potom pouči ostale.

Tako sa i učinio. Proučio sam darove, naučio se njima služiti i poučio druge onome što sam naučio. Puno sam čitao i savjetovao se sa iskusnijim vjernicima. Sve što sam otkrio i usvojio prenosio sam svojim najbližim suradnicima, a zatim i svim članovima molitvene skupine.

Blagoslovi su bili brojni i vidljivi; duhovni rast, kao i porast broja članova. Snažno smo se približili Gospodinu, kao i jedan drugome. I mi smo postali evangelizatori. U svega nekoliko mjeseci, broj članova naše molitvene skupine narastao je s dvadeset na gotovo stotinu.

Vjerujem da bi se, da se nismo naučili služiti darovima riječi Duha Svetoga, naša molitvena skupina stala smanjivati i da bi se napokon osula i ugasila. No, budući smo odgovorili na poticaj Duha Svetoga, još su mnogi osim nas upoznali, uzljubili i odlučili slijediti Gospodina Isusa Krista.“

Još jedan primjer iz iste knjige: „Godine 1981. o. Randall započeo je pokret „Povratka na osnove“. Još je jednom naglasio duhovne darove, osobito darove riječi. Počeo je propovijedati i poučavati o darovima Duha Svetoga te ljude poticati na sudjelovanje u molitvenim sastancima na kojima se očituju darovi.

Rezultati su bili uistinu dojmivi. „U kolovozu 1982. nismo zapravo čak niti imali molitvenu skupinu“ – priča o. Randall. „Do kolovoza 1983. preko tri stotine ljudi dolazilo nam je na tjedne molitvene sastanke, kako bi slušalo riječ Božju.“ Ta je nova duhovna vitalnost potaknula velike promjene u župi o. Randalla. Jedna je od njih tjedna služba ozdravljenja, koja stotine ljudi privlači na slavljenje Gospodina i molitvu za ozdravljenje.“

Gore navedeni primjeri potvrđuju ono što se događa i u mojoj službi, dok putujem diljem zemlje i držim radionice o darovima Duha. Ipak nas to dovodi do dubljeg duhovnog iskustva i do same srži stvari: slavljenje Boga, od kojega nam teku svi blagoslovi (ozdravljenje, zajedništvo, opraštanje, itd).

Ovdje bih želio dodati nekoliko riječi o slavljenju na molitvenim sastancima. Slavljenje Boga većini katolika predstavlja poteškoću jer smo odgajani Gospodinu upućivati prošnje, a ne toliko slaviti ga. U svojoj knjizi o molitvi, Sv. Alfons kaže kako je najplemenitija molitva što je netko može izgovoriti molitva prošnje. Osobno vjerujem kako je najplemenitija molitva molitva SLAVLJENJA!

Problem oko upućivanja prošnji sastoji se u tome što Mi postajemo njegovim središtem. Ljudima je teško dulje vrijeme održavati slavljenički stav jer se, prirodno, žele vratiti upućivanju prošnji Gospodinu i iznošenju svojih potreba i problema. Međutim, ako uzdignemo Isusa, ako ga podignemo više, ako se usredotočimo na njega i poželimo nešto za njega učiniti, tada će i On pomoći nama! „*A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi.*“ (Iv 12,32)

Tajna primanja leži u davanju. „*Dajte i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u krilo vaše, jer mjerom kojom mjerite, vama će se zauzvat mjeriti.*“ (Lk 6,38) To je svakako jedno od najdubljih otajstava Kraljevstva Božjeg. Kako primiti od Gospodina? DAJTE Gospodinu! Bilo da je riječ o novcu, vremenu, talentu, slavljenju – dajte Gospodinu. Ako želite da vam molitveni sastanak bude blagoslovljen, ako želite biti blagoslovljeni i čuti njegovu poruku za vas, tražite ga preko slavljenja.

U našoj molitvenoj skupini za vrijeme sastanka nema upućivanja prošnji. Ljudi dolazeći ispisuju svoje prošnje na komadiće papira, stavljaju ih u posudu, a potom na njih zaboravljaju. Kao što kaže pjesma: „Zaboravimo na sebe, usredotočimo se na njega i slavimo ga...“ Kada bismo dopustili iznošenje prošnji, ljudi bi se vratili svojim starim navadama te bi težište molitvenog sastanka bilo na njihovim potrebama, a ne na slavljenju Boga. Sastajemo se kao zajednica da bismo slavili Boga. Gospodinu se obraćamo preko dara jezika; on se nama obraća preko proroštva i riječi Pisma. Za vrijeme polaganja ruku moguće je riješiti naročite potrebe i molitvene nakane ljudi, ali je glavni naglasak molitvenog sastanka na slavljenju.

Budući da se godinama susrećem i radim sa voditeljima molitvenih skupina, zamjerka koju bih mogao uputiti gotovo svakoj molitvenoj skupini jest ta da dovoljno ne slave Boga. Često je to razlogom napetosti između voditelja, jer se naglasak stavlja na ljude. Umjesto da se usredotoče na Gospodina, na Isusa, oni su prekomjerno zauzeti svojim autoritetom voditelja. Možda nismo uvijek toga svjesni, ali slavljenje Boga jest primarni cilj molitvenog sastanka. Mi ponekad na molitvenim sastancima pjevamo u jezicima preko petnaest minuta! To znači slaviti Boga! Također znam i za jednu nekatoličku crkvu na Srednjem zapadu gdje ljudi pjevaju u jezicima dvadeset i pet minuta. Ti ljudi svjedoče kako nikada nisu vidjeli takva čudesa (ponovno je riječ o daru Duha na djelu) kao na tim susretima na kojima tako dugo slave Boga. Kada Boga slavimo, Božja milost počiva na nama i čudesa se događaju!

Prije no što krenemo u slavljenje, često smo napeti i zatvoreni, ali kada molitva krene, podignemo ruke u zrak i usredotočujemo se na Njega, pa Duh Sveti slobodno silazi po našoj otvorenosti. To prije nije mogao. Nije bila stvar u tome da ne bi htio, već jednostavno nije mogao, jer su u nama postojale prepreke. Kada slavimo Boga, otvaramo se za primanje ono što Duh Sveti ima za nas i sigurno je da će nam uvijek progovoriti ako ga to zatražimo.

Slavljenje općenito nije moguće prenglasiti, kao niti molitvu u jezicima. (U većim je skupinama posljednjih godina postalo uobičajeno pljeskati, umjesto moliti u jezicima. Molitveni je sastanak prava prigoda za slavljenje Boga u jezicima! Čak i na kraju molitve, nakon svjedočanstva, vrijeme je za slavljenje Boga, a ne za pljeskanje. Ako plješćemo, mogli bismo se opet usredotočiti na osobu, a ne na Gospodina.) „*Po Isusu, dakle, stalno prinosimo Bogu žrtvu pohvale, to jest plod usana koje hvalom slave Ime njegovo.*“ (Heb 13,15).

„Otvorite čitavo svoje biće mojim darovima koje vam želim dati“ – to nam Gospodin govori upravo sada. Pritom traži jedino da budemo otvoreni.

Proroštvo je dar Gospodnji, djelo Božje. „*(...) jer nikad neko proroštvo ne bi doneseno što je to neki čovjek htio, nego su ljudi, potaknuti Duhom Svetim, rekli po nalogu Božjem.*“ (2 Pt 1,21)

Slavljenje i molitva u jezicima načini su kojima se na molitvenim sastancima obraćamo Gospodinu. Proroštvo, čitanje pomazanih riječi Pisama – načini su na koje On nama progovara. To je „karizmatski ciklus“ molitvenog sastanka! Gospodin želi čuti kako ga slavimo i tada će nam progovoriti!

TREĆE POGLAVLJE

Važne smjernice

„Narode moj, vi ste moji službenici. Prenosite moju ozdraviteljsku ljubav i svjetlost mnogim ljudima! Narode moj, ozdravit ću svakog pojedinog od vas. Tamo gdje je sumnja, jer ću je zamijeniti vjerom. Tamo gdje je tjeskoba, zamijenit ću je sigurnošću i pouzdanjem. Učinit ću velika djela u svakome pojedinom od vas. Tada ćete hoditi u mojoj sili, snažniji no što ste ikada bili.“

Oh, kad bi sav narod Jahvin postao prorok! Kad bi Jahve na njih izlio svoga duha! (Brojevi 11,29)

U ovom odjeljku Starog zavjeta Mojsije je izrekao nešto veličanstveno o proroštvu. Kasnije, u Novom zavjetu, Sveti će Pavao dodati: „*A htio bih da vi svi govorite drugim jezicima, a još više da prorokujete*“ (1 Kor 14,5). U Novome Zavjetu, svatko ima dar proroštva po Duhu Svetome ako mu se otvori, dok je u Starom zavjetu to bila tek Mojsijeva želja – da svi budu proroci i da mogu prorokovati. Na temelju tih svetopisamskih tekstova možemo biti sigurni kako je dio Božjeg plana da se otvorimo njegovim duhovnim darovima, a posebno daru proroštva.

Kao što mi je netko nedavno rekao: „Naš je Bog osobni Bog; ima osobni odnos sa svakim od nas. To u svojim srcima zapravo ne znamo onako kako bismo trebali znati. On je vrlo osoban i vjerujem da svaki put kada želite nešto reći Bogu i čuti njegov odgovor, dovoljno je da ga upitate i ako se posve smirite, čut ćete ga u svome uhu ili svome umu, ili će vam riječi jednostavno nadoći iznutra. Ako imate vjeru koja se odlikuje očekivanjem i vjerujete kako će vam osobni Bog progovoriti preko jedne ili više riječi proroštva – ako to, dakle, očekujete, On će to i učiniti. Ako imate takvu vjeru koja očekuje, znajući kakav je naš Bog, neće vas sigurno iznevjeriti.“

Ne zaboravite da je Bog LJUBAV: Otac je ljubav, Sin je ljubav, Duh Sveti je ljubav. Oni nas žele darivati više no što bismo ikada mogli pomisliti, poželjeti ili zaiskati.

Slijedi nekoliko smjernica koje bi vam mogle pomoći da se otvorite daru proroštva i iskusite ga u svom životu. Kako budete čitali, proučavali i koristili navedene smjernice, one će osnažiti vaš proročki dar za izgradnju, ohrabrenje i utjehu vaših bližnjih: članova obitelji, molitvene skupine, kao i onih za koje molite.“ ... *budući da vruće čeznete za darovima Duha, nastojte ih imati u izobilju na izgradnju Crkve*“ (1 Kor 14,12)

1. Težite za ljubavlju – preko proroštva

„Težite za ljubavlju! Vruće čeznite za darovima Duha, a najvećima da prorokujete“

(1 Kor 14,1).

Koliko smo puta primili savjet da trebamo ljubiti jedni druge? Kada to čujemo, Gospodinu postavimo pitanje: „Kako? Da, želim ljubiti. Želim te nasljedovati i ljubiti onako kako ti ljubiš. Gospodine, pokaži mi, nauči me kako!“ Kada je Gospodin jednom u dubini moga srca odgovorio, rekao je: „Koristi se mojim darovima. Moj Duh prebiva u tebi – koristi se mojim darovima.“ Pisma nam također kažu: „*isti /je/ Bog koji čini sve svima*“ (1 Kor 12,6).

Stoga su riječi proroštva, jer su nadahnute od Boga, one kojima mi zapravo ljubimo jedni druge, jer međusobno dijelimo njegovu ljubav, brigu, ozdravljenje i vodstvo. Ako u svome srcu čujete riječ proroštva dok s nekim molite, ima li veće ljubavi nego podijeliti te riječi s njime? To činite koristeći se darom proroštva. Ako vam je Gospodin dao poruku za neku osobu ili pak vašu zajednicu, vi tu osobu, odnosno zajednicu, ljubite tako što ćete s njima poruku podijeliti! Ako imate dar poučavanja, ljubite ih dijeleći s njima dar što vam ga je on dao. Ljubiti znači dijeliti!

Ponekad je neke ljude vrlo teško ljubiti, ali koristeći se darovima Duha, a osobito proroštvom, dopuštamo da Gospodin po nama vrši svoja djela. Ako mi sami možda i ne osjećamo ljubav, istina jest kako zapravo ljubimo. Mi zapravo puštamo njegovoj ljubavi, njegovim riječima da poteknu kroz nas, te postanu veliki blagoslov kako za onoga koji daje proročansku riječ, tako i za one koji primaju. Proroštvo tada prolazi kroz nas, teče od Gospodina prema našoj braći i sestrama, blagoslivljajući ih i pomažući im.

O tome upravo govori 13. poglavlje Prve poslanice Korinćanima: Hvalospjev ljubavi Svetoga Pavla. Ovo se poglavlje vrlo često čita na vjenčanjima i u drugim prigodama; njegovo se izvorno značenje vezano uz darove riječi nerijetko krivo shvaća. Nakana je Svetoga Pavla pišući te riječi o ljubavi bila objasniti Korinćanima i nama – njihovim nasljedovateljima u vjeri – kako su nam darovi riječi dani da bismo rasli u ljubavi prema Gospodinu, kao i prema svojoj braći i sestrama.

2. Suradujte s Njegovom ljubavlju

„Bog je ljubav.“ (1 Iv 4,16) Bogu je sve više stalo do toga da on progovori nama no što je nama stalo da ga čujemo, te bismo stoga trebali surađivati s njegovom ljubavlju najbolje što znamo.

Ako znamo primati ono što nam Gospodin govori i podijeliti to s drugima, mi se zapravo koristimo darom proroštva; kada smo otvoreni za ono što Duh moli (Rim 8,26), i to progovaramo, molimo u jezicima, a kada smo otvoreni za ono što Gospodin čini u sili i to dijelimo, tada očitujemo darove ozdravljenja i čudesa. Po našoj suradnji, kroz korištenje darova Duha, Očeva ljubav teče.

Isus je rekao: *„... upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi“* (Iv 8,32). Isus je ljubio samoga sebe. Znao je točno tko je. Ljubio je Oca i znao je da je i sam ljubljen te je, zahvaljujući tome, bio spreman učiniti ono što je njegov Otac od njega tražio. *„(...) neka svijet upozna da ja ljubim Oca.“* (Iv 14,31) Molitva za ozdravljenje predodžbe o samome sebi trebala bi biti u samom korijenu, na početku našega duhovnog rasta – kako bismo spoznali da smo ljubljeni (kao što je Isus to znao). A, budući da i mi ljubimo Gospodina, bit ćemo spremni činiti njegova djela. Radi toga nam on i daje darove – jer vjeruje u nas i jer nas ljubi. Isusovo se poslanje nastavlja kroz njegove krštenike. To je veličanstvena pomisao!

Gospodin nam je dao od svoga Duha jer vjeruje kako ćemo njegov Duh i njegove darove podijeliti s drugima, baš kao što je i meni podario moje svećeništvo jer vjeruje u me, i da ću se njime poslužiti dijeleći ga s drugima. Sve je to suradnja s njegovom ljubavlju: dijeliti njegovu ljubav, dijeliti njegov Duh, dijeliti njegove darove, dijeliti njegovo svećeništvo.

„A ja rekoh: Ah, Gospode Jahve, gle, ja ne umijem govoriti: dijete sam. A Jahve mi odvrati: Ne govori: „Dijete sam!“ Već idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti. Ne boj ih se: jer ja sam s tobom da te izbavim, riječ je Jahvina. I tada Jahve pruži ruku, dotače se usta mojih i reče: Evo, u usta tvoja stavljam riječi svoje.“ (Jeremija 1,6-8)

3. Budite otvoreni Božjem djelovanju

„Tko prorokuje, ljudima govori: izgrađuje, opominje i tješi. Tko govori drugim jezikom, izgrađuje sam sebe, a tko prorokuje, izgrađuje Crkvu.“ (1 Kor 14,3-4) Božje je djelo da po njegovu Duhu pomažemo jedni drugima, te da naša otvorenost omogući očitovanje njegove poruke i njegova djela.

U svojoj knjizi *Dar proroštva* Kenneth Hagin kaže sljedeće: „Izgrađivati znači graditi. Grčki znanstvenici koriste se riječju „puniti“, u smislu u kojem bi je mi upotrijebili npr. za akumulator, što je bliži prijevod. „Tko govori drugim jezikom, sam sebe izgrađuje.“ On sebe, naime, gradi i „puni“ se, kao što se puni akumulator. Sada jasno vidimo koliko je potrebno da Duhom Svetim ispunjeni vjernici puno mole u jezicima u svome osobnom molitvenom životu. To ih izgrađuje. To ih puni. Tako se oni duhovno grade. Potom, kada se okupimo kao Tijelo, okupljamo se da bismo se međusobno izgrađivali. Tako je proroštvo dano da bi se izgrađivala Crkva, da bi se ona u duhovnom smislu gradila, punila duhovnom snagom, poput akumulatora.“

Valja nam izgrađivati, „puniti“, ispunjati Crkvu snagom putem proroštva. To je Božje djelo za njegov narod: On nas puni duhovnom snagom. Kako je sve to moguće? Navest ćemo neke primjere proroštva kojima se Bog poslužio za izgradnju, ohrabrenje i utjehu svome narodu.

Proročke riječi *izgradnje*: „Neka vaša srca pjevaju hvalu, narode moj, jer se Gospodin Bog vaš raduje s vama. Neka vam srca odzvanjaju hvalom i ljubavlju prema meni. Radujte se! Radujte se! Radujte se u svome Gospodinu! Neka vam srca pjevaju *aleluja*, narode moj. Radujte se u meni.“

Proročke riječi *ohrabrenja*: „Znajte da idem pred vama; idem da bih vam pripravio put. Slijedite me. Slijedite moj put. Slijedite me i znajte da sam s vama kuda god pošli i što god činili.“

Proročke riječi *utjehe*: „Ispunite se mojim mirom. Neka brige i nevolje svijeta ostanu po strani. Uprite svoj pogled u mene i u moju ljubav za vas. U tišini srca, dopustite neka vas vodi moj Duh.“

4. Budite svjesni primljenoga proročkog pomazanja

Petar je, kao što nam to kazuju Pisma, bio pomazan na dan Pedesetnice: „A Petar zajedno s jedanaestoricom ustade, podiže glas i prozbori: „Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu, ovo znajte i riječi mi poslušajte: Nisu ovi pijani, kako vi mislite – ta istom je treća ura dana – nego to je ono što je rečeno po proroku Joelu: „U posljednje dane, govori Bog : Izlit ću Duha svoga na svako tijelo i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će mladići gledati viđenja, a starci vaši sne sanjati. Čak ću i na sluge i sluškinje svoje izliti Duha svojeg u dane one i proricat će.“ (Djela 2,14-18).

I danas je, kao i onda, pomazanje osjećaj Gospodnje prisutnosti i poticaja – poticaj u duhu da progovorimo Božju poruku. Pomazanje se može često osjetiti fizičkim manifestacijama – težinom na dlanovima, osjećajem topline po čitavom tijelu ili ubrzanim otkucajima srca. U većini slučajeva javlja se ubrzano kucanje srca. Pomazanje se često može očitovati i kao osjećaj dubokog mira, osjećaj Gospodinove ljubavi i na još puno različitih načina. Kao da bi nam Gospodin time htio reći da budemo pozorni jer će nam progovoriti, te nam valja slušati.

Nakon što ste osjetili pomazanje, izgovorite ono što ste čuli u sebi. Nemojte se opirati, nemojte preispitivati, već jednostavno izgovorite! Kada se okupljamo zajedno na molitvu, vjerujemo kako će Otac ispuniti naše potrebe preko riječi svoga proročanstva. Osjećaj pomazanja može biti veliki poticaj. Čekajte na pomazanje!

Podijelit ću s vama neka svjedočanstva o tome kako su neki osjetili pomazanje kada su prvi put iskusili dar proroštva:

„Trnci u rukama.“

„Toplina u mom srcu.“

„Posvemašnja toplina po čitavome tijelu.“

„Osjećaj mira i povjerenja.“

„Osjećao sam kako mi srce podrhtava.“

„Osjetila sam veliku ljubav kako istječe iz mene i riječi koje su mi nadolazile jednostavno sam morala podijeliti s drugima. „Dao sam vam svjetlost. Uzmite tu svjetlost, ponesite je svijetu u miru, ljubavi i ushićenju...“ Srce mi je podrhtavalo.“

„Toplina mi se uspinjala iz grudi prema glavi i ušima, dok mi je u želucu bio osjećaj kao kad imam tremu. Osjećaj mira bio je pritom upravo prekrasan. Toliko sam čeznuo za tim.“

„Imao sam vrlo snažan osjećaj u želucu, a ono (proroštvo) je snažno govorilo kako nam On daje svoju ljubav. Poželio sam zaplakati od svega srca. Slava Gospodinu!“

„Osjetila sam veliku slabost. Srce mi još uvijek snažno udara, a evo riječi koje sam čula: „Kćeri moja, pomози mom narodu da se vrati.““

„Imao sam osjećaj da mi se cijelo tijelo pokreće, osjećao sam toplinu po cijelom tijelu, a srce mi je snažno udaralo. Vać sam i prije prorokovao, ali ovo je danas bilo posebno jako.“

„Osjetila sam kako Njegova ljubav teče kroza me. Rekao je: „Vi ste moja djeca. Toliko vas ljubim.“ Te su mi se riječi neprestano vraćale. Nisam bila onako sigurna kao inače, ali su riječi bile tu. Tada mi je srce stalo lupati tako snažno da sam jednostavno znala kako ih moram izgovoriti.“

„Trnci po čitavoj koži. Isus mi je rekao: „Raduj se i budi sretna.““

„Osjetila sam veliku radost i kako mi bijela svjetlost prekriva glavu i okružuje me. Obuzela me neizriciva radost i znala sam da moram izgovoriti sljedeće riječi: „Otac i ja jedno smo.“ Znala sam da dolaze od Gospodina. Slava tebi, Isuse!“

„Osjetio sam kako Gospodin govori: „Ne boj se!“ Znao sam kako je Gospodin sa mnom.“

„Imao sam prekrasnu viziju njegovih svetih haljina.“

„Ovo je prvi put da sam slušao nagovor na temu dara proroštva. Čitavo sam vrijeme osjećao takav mir da mi se činilo kako je on sam po sebi proroštvo, bez ikakvih riječi. Rekao je: „Ovo je dan što sam ga odabrao da počneš prorokovati.“

„Ruke i noge bile su mi teške poput olova. Još i sada osjećam takvu iscrpljenost da sam se jedva „dovukao“ do mikrofona da posvjedočim.“

„Imala sam viziju Isusa na Kalvariji. Neprestano je ponavljao: „Umro sam za tebe!“, ali ja to nisam ponovila. Potom mi je prišla jedna gospođa koja je sjedila ispred mene i rekla mi: „Dijete moje, ljubim te toliko da sam umro za tebe.“ Tako je, naposljetku, ona rekla meni ono što sam ja trebala reći drugima.“

„Gospodin je bio s nama; sve nas je zagrlio i mi smo išli s njime. Umrli smo s njime i sada nam on daje novi život i vodi nas Ocu. Vidio sam golemu svjetlost, a Gospodin nas je u naručju uzdizao prema toj svjetlosti.“

„Molili smo za dar proroštva te smo, tako moleći, ugledali mnoštvo proroka: Elizeja, Ezru, Baruha, Jeremiju. Kružili su oko nas slaveći Boga i zagovarali nas: bili smo, dakle, u dobrim rukama!“

5. Slušajte riječ u svome srcu

Zapamtite da je dar proroštva u vama djelatna i ovoga trenutka. Ako ste primili *krštenje u Duhu Svetome*, uz malo pomoći možete se otvoriti daru proroštva. Jeste li ikada na molitvenom sastanku u sebi čuli riječ? Jeste li ih se uporno nastojali „otresti“? Rekao bih da je puno među vama onih koji su čitajući ove retke primili proroštvo, ali ste ga u nekom trenutku odagnali. Sada je vrijeme spasenja. Sada je trenutak da se otvorite i izgovorite te riječi! Riječ je uistinu o prelijepom iskustvu! Kada se jednom otvorite tome daru, i više se ne bojite progovoriti, Gospodin će vam davati proroštva i dok s ljudima razgovarate telefonom. Osobno je proroštvo uistinu velik blagoslov. Ono, dakle, u danom trenutku nije namijenjeno zajednici, već pojedinoj osobi.

Ponekad će vam proročke riječi doći kao osobna poruka za vas. Prije nekoliko godina, za vrijeme moje osobne jutarnje molitve, primio sam takvu vrstu proroštva, namijenjenog baš meni. Odnosilo se na Jamajku, kamo sam – radi održavanja seminara – trebao otputovati za nekoliko tjedana. Imao sam pri ruci svoj molitveni dnevnik te sam stao zapisivati to prekrasno dugo proroštvo od Gospodina. U njemu je rekao kako će prigrliti Jamajku i spasiti svoj narod, koji se nalazi u mraku, samo ako ga budu svim srcem slavili. Naglasak je pritom bio na slavljenju. Ako ga budu slavili, On će ih spasiti. Taj se otok zaista okrenuo slavljenju Boga i bili su spašeni. Prije posljednjih izbora bilo je 99% sigurno da će pobijediti komunisti. Međutim, Jamajka je glasovala protiv komunista! Bio je to pravi šok i uistinu veliki preokret. Ljudi koji su molili znali su kako je to Božje djelo, jer su posvuda bila organizirana cjelonoćna bdjenja. Jednako tako, na jednom evangeličkom okupljanju neposredno prije izbora, 40 000 ljudi predalo je svoje živote Isusu. Zahvaljujući molitvi i slavljenju, Gospodin je posve okrenuo tijek događaja. A meni ishod objavljen unaprijed – preko proroštva.

Proroštvo se prije svega javlja tako da Gospodinov glas čujemo u svome srcu, a potom ga izgovaramo u vjeri kad osjetimo pomazanje. Ako ste sami, u osobnoj molitvi, te osjetite kako vam od Gospodina nadolaze riječi, to proroštvo zapišite jer je vjerojatno riječ o osobnoj poruci namijenjenoj vama. Nemojte dopustiti da Gospodinove riječi prođu mimo vas! Ako se pak nalazite na nekom velikom skupu i osjećate kako imate proroštvo, ali niste u to sigurni, neka vam osoba do vas položi ruke na ramena i pomoli se za vas.

Želja za prorokovanjem neće se u tom trenutku niti povećati niti smanjiti. Kada ne izgovorimo Gospodinove riječi, puno toga propuštamo. Uistinu je žalosno biti na molitvenom sastanku na kojemu nema proroštva. Kao što kaže pjesma: „Da Te samo dotaknem i dodirnem Ti haljine...“ Slušajte i izgovorite Božju riječ kada osjetite pomazanje! On je tu, prolazi.

Budemo li slušali, Božja će nam riječ doći na najrazličitije načine. Evo nekoliko primjera:

1. Proroštvo u pjesmi.
2. Proroštvo putem vizije.
3. U cijelosti otkrivena proročka poruka.
4. Otkriveno samo nekoliko riječi proroštva. Kada ih izgovorimo u vjeri, uslijedit će i ostale riječi.
5. Osjećaj kako Gospodin želi da progovorimo. Kada mu se predamo i otvorimo, riječi će poruke nadoći same.
6. Samo jedna riječ, poput, na primjer, riječi „slavljenje“. Kada joj se otvorimo i prepustimo, uslijedit će i druge.

Za vrijeme molitvenog sastanka, kao i za vrijeme osobne molitve, nemojmo samo moliti i izgovarati prošnje, već i oslušujmo. Mi progovaramo Gospodinu, a on progovara nama-ako ga znamo slušati. Karizmatski ciklus teče ovako: SLAVLJENJE, MOLITVA, PROROŠTVO.

6. Molite za dar razlikovanja

„Zato vam obznanjujem: nitko tko u Duhu Božjem govori ne kaže: „Proklestvo Isusu“. I nitko ne može reći: „Isus je Gospodin“ osim u Duhu Svetom“ (1 Kor 12,3). Razlikovanje je intuicija prema kojoj znate kada je nešto uistinu od Duha Svetoga. Neka zajednica razluči je li naše proroštvo uistinu od Gospodina, jer, u biti, kada izgovaramo Božju riječ, „idemo po vjeri“. Ako proročka riječ na pozitivan način dotakne duh drugih ljudi, možemo razlučiti da je proroštvo uistinu došlo od Duha Svetoga. Kada ljudi prorokuju, ja slušam. Proroštvo obično izgrađuje: izgrađuje mene, a jednako tako mogu osjetiti kako izgrađuje i zajednicu. Daje mi **osjećaj** Gospodinove nazočnosti pa tako znam kako je uistinu od Duha Svetoga.

Poznato nam je, svakako, kako proroštvo nije uvijek pozitivno, no i onda kada nas proroštvo ispravlja ili poziva na praštanje, riječ je o pozitivnoj poruci od Gospodina na izgradnju zajednice ili nas osobno.

Moja je nakana da vas u ovoj knjizi potaknem da uđete u iskustvo dara proroštva i da naučite nešto o razlikovanju proroštva. Riječ koju je najteže oblikovati jest riječ Gospodnja. Stoga, umjesto da mnoge obeshrabrimo nebrojenim pravilima razlikovanja, radije jedni druge ohrabrujemo. Sve sam više uvjeren kako bismo ljude trebali poticati na proricanje, a onda ih, prema potrebi, eventualno ispravlјati. Svaka bi molitvena skupina trebala primati temelјite pouke o darovima Duha Svetoga, osobito o daru jezika i proroštva, nakon čega bi trebale uslijediti riječi koje će ljude ohrabriti da proriču onako kako ih Gospodin nadahnjuje.

Postoji mnogo odličnih knjiga na temu razlikovanja proroštva. Navest ću samo jedan kriterij iz knjige Brucea Yokuma *Proroštvo*: „Svaka se skupina treba dogovoriti oko načina na koji će izmjenjivati proročka iskustva i zajamčiti davanje savjeta ili ispravki. U većini slučajeva, članovi skupine ne bi trebali pojedinačno savjetovati ili ispravljati one koji prorokuju. Oni bi, naime, svoje razlučivanje prvo trebali podijeliti s voditeljima skupine, koji bi onda trebali preuzeti odgovornost davanja povratne informacije, odnosno – tamo gdje se za tim ukaže potreba – ispravke onima koji prorokuju.“

U idealnom bi slučaju trebala postojati mala skupina onih koji su vrlo snažni na području dara proroštva. Oni bi za vrijeme molitvenog sastanka trebali sjediti zajedno. Tada oni, kao skupina zadužena za darove riječi, mogu razlučivati proroštva izrečena od ostalih članova, kao i njih samih. Jer ljudi koji su otvoreni izricanju proroštva, otvoreni su također i razlučivanju ostalih proroštava što ih se izgovara. Na svakom bi većem molitvenom sastanku trebala postojati skupina zadužena za darove riječi, kako bi se voditelji molitvene skupine s njom mogli posavjetovati ako se radi o proroštvima, kao i članove koji proroštva redovito izgovaraju. Kao što kaže Bruce Yokum: „(...) prvo preispitajte život pojedinca, a potom učinke njegova proroštva na zajednicu.“

Jedan od načina na koji sa sigurnošću možemo razlučiti proroštvo na molitvenom sastanku jest postaviti si sljedeće pitanje: Podiže li proroštvo razinu slavljenja na sastanku? Podižući razinu slavljenja, donosi li dobre plodove? Kada dođe do proroštva, dijalog između zajednice i Gospodina postaje snažniji. Kada Gospodin progovori, podignut će se razina slavljenja i veličanja; drugim riječima, urodit će dobrim plodovima.

Još jedan od načina kojima se voditelji mogu poslužiti jest pažljivo pratiti reakcije zajednice. Ako je riječ o istinskome proroštvu, reagirat će čitava zajednica jer je dotaknut svaki pojedini duh. Njihova bi reakcija trebala biti glasna, na primjer: „Slava tebi, Isuse! Hvala ti, Isuse!“, postajem sumnjičav, jer se pitam ne čine li to samo iz navike. No, postoje i trenuci kada *osjećam* kako je zajednica ganuta i osjećam Gospodinovu prisutnost preko proročke riječi. Istinsko proroštvo donosi produbljivanje osjećaja Gospodinove blizine, čime se podiže razina slavljenja. U takvim su prilikama ljudi zaista otvoreniji veličanju i slavljenju no što su to bili prije izgovaranja proročke riječi.

Kada se proročke riječi izgovaraju, dolazi do duhovnog ozdravljenja; slušajući proročke riječi, otvaraju se oči našega duha. Kako Gospodin govori, naš duh postaje otvoreniji Duhu Svetome koji govori i čini. Kada Duh Sveti tako dotakne vaš duh, povećat će vam *osjetljivost*. Mogao bih to usporediti s iskustvom koje slijedi nakon primljenoga *krštenja u Duhu Svetom*, kada neki ljudi prvi put uistinu duboko dožive Božju prisutnost na misnom slavlju. Taj osjećaj *prisutnosti* tada oštri njihovu moć razlučivanja, a tako i svijest. Postoji uzajamna veza između naših iskustava i duhovnog otvaranja. Primjerice, kada prvi put čujemo klasičnu glazbu. Odjednom shvatimo kako se dok slušamo, naše uši otvaraju i prilagođavaju tom novom iskustvu. Posljedica toga je povećana moć uživanja u toj glazbi.

Postoje još neka pravila o razlučivanju proroštva: uvijek ih valja ocjenjivati u svjetlu kršćanskoga i biblijskoga nauka. Ono što tvori službeni nauk Crkve nikada ne može biti u kontradikciji sa spoznajama pojedine osobe. Nekad smo toliko subjektivni u svojim nastojanjima osluškivanja

Duha da nas naše vlastite zamisli i ideali mogu zaokupiti do te mjere da ponekad možemo čuti kako govorimo ono što mi zapravo želimo čuti. Uvijek se moramo rukovoditi objektivnim kriterijima. Crkveni i biblijski nauk uvijek ima prvenstvo.

Iako bih volio što je moguće više pojednostavniti raspoznavanje proroštva, ipak treba reći kako je ono često i vrlo teško, zbog složenosti samoga čovjeka. Međutim, poznato nam je da proroštva daje Gospodin, te da je pojedincima davao proročke riječi, kao što to često čitamo u Djelima Apostolskim; a možda nam to govori i naše osobno iskustvo. Ponekad je proroštvo čisto, a ponekad i nije, bar ne u potpunosti. Čak i istinsko proroštvo može imati stupnjeve čistoće jer se u nj mogu umiješati naše vlastite težnje, no, rekao bih kako ono uglavnom dolazi od Gospodina. Rijetko se dogodilo da sam čuo lažno proroštvo. Sjećam se jedne zgrade na Sveučilištu u New Orleansu, kada je jedna osoba rekla: „Djeco moja, kako bih se ja mogao nalaziti u komadiću kruha?“ Smjesta je o. Harold Cohen reagirao navodeći učenje Crkve o ISUSOVOJ STVARNOJ PRISUTNOSTI. I moji su, ondje prisutni, prijatelji posvjedočili osjećaj neugodne hladnoće u tijelu u trenutku kada je to proroštvo izgovoreno. Lažno je proroštvo uglavnom bjelodano većem dijelu kršćanske zajednice te proturiječi crkvenom i biblijskom nauku.

Proroštvo tako može doći od Duha Svetoga, od zloga duha ili iz našega vlastitog uma. Ponekad znamo pročitati nešto što dobro zvuči i to izgovorimo na molitvenom sastanku, očekujući kako će biti riječ o proroštvu, ali, kada netko učini takvo što, uvijek ćete-kao što sam već kazao – primijetiti kako zajednica time nije potaknuta na snažnije slavljenje. Ona može reagirati usklikom: „Hvala Ti, Isuse!“, ali neće doći do stvarne promjene u raspoloženju, pa situaciju treba razriješiti uz pomoć razlikovanja članova skupine zadužene za darove riječi. Ako pojedinci učestalo (više od tri tjedna za redom) izriču takva ne-proroštva, potrebno je da im se voditelji obrate diskretno, blago i u ljubavi, izvan molitvenoga sastanka. Ne-proroštvo je ono što dolazi iz same osobe. Na primjer, ako jednostavno izmislim nešto poput sljedećega: „Djeco moja, ljubim vas. Okupili ste se ovdje i želim vas blagosloviti“, to je, dakle, izmišljeno i tvori ne-proroštvo. Istina je da se moramo osjećati slobodnima eksperimentirati s darovima (kao što je dosta autora nedavno izjavilo), te da, ako ne osjećate slobodu izreći ono što smatrate Gospodinovim riječima upućenim vama, nikad ih nećete izreći. Eksperimentirati s darovima jednostavno znači prepustiti se onome za što mislite da Duh Sveti u vama govori i u danom trenutku čini. Dok prorokujemo, valja uspostaviti stanovitu granicu nastojanja da se prepustimo Duhu Svetom, jer se ponekad zna dogoditi i da naše vlastite riječi poteku umjesto riječi Duha Svetoga. Ako ne eksperimentirate, te mislite kako Duh Sveti djeluje, a ne surađujete s njime, ne bi li se moglo ustvrditi kako zapravo blokirate njegovo djelovanje? Zar odbijate suradnju s Duhom Svetim? Mi, pak, želimo surađivati s Duhom Svetim koji želi da djelujemo na tim područjima, prisjećajući se pritom riječi Sv. Pavla: „*Vruće čeznite za darovima Duha, a najvećima da prorokujete!*“ (1 Kor 14,1). U idealnom slučaju trebalo bi biti još više pouke o darovima, osobito proroštvu, u okviru koje će se ljudima reći neka pričekaju dok čuju riječ u srcu, a tek onda neka se otvore tom daru. Većina ljudi o proroštvu uči slušajući proroštva na molitvenim sastancima. Većina novopridošlica, ne znajući da su to riječi koje dolaze od Gospodina, smatra kako ih ljudi sami izmišljaju, pa i oni sami počinju tako činiti. Ljude je potrebno dobro poučiti kako slušati nutarnji glas i biti otvoren za riječ koje im Gospodin progovara u srcu.

Vjerujem da bi otvoreniji nagovor o darovima Duha Svetoga uvelike umanjio potrebu za ispravicima. Međutim, zasad možemo sa sigurnošću reći kako ima premalo ispravljanja neproroštva. Ispravljanje u nakani ispravnoga korištenja darova predstavlja vrlo delikatno područje *Obnove u Duhu*, jer nam je cilj poticati, a ne obeshrabrivati ljude. „*Duha ne trnite! Proročke govore ne prezirite! Sve provjeravajte, dobro zadržite! Svake se sjene zla klonite!*“ (1 Sol 5,20).

7. Proroštvo donosi dobre plodove

„(...) po plodovima ćete ih njihovim prepoznati.“ (Mt 7,20).

Proroštvo uvijek donosi dobre plodove. Za vrijeme molitvenog sastanka, istinsko će proroštvo među prisutnima podići razinu slavljenja. Razina je slavljenja često jedan od plodova što nam ih je razlučivati nakon izricanja proroštva. Riječ koja dolazi od Gospodina uvijek će djelovati u srcu, dok je ispravna reakcija srca uvijek slavljenje Gospodina. Čak i ako proročka riječ *riječ ispravke*, znat ćemo prepoznati dolazi li ona uistinu od Gospodina te ćemo na nju reagirati slavljenjem. „Hvala ti, Gospodine, jer znam da su riječi što si ih progovorio istinite.“ Citirat ću dio iz knjige o. Joesa Langea *Prijateljvati s Isusom*: „Reagira li zajednica na vjerodostojno proroštvo, ta će reakcija izrasti u vidljivu ljubav, koja je konačnim dokazom prisutnosti Duha Svetoga. To vrijedi i za pojedinca koji se redovito koristi nekim darom Duha Svetoga. Bilo da je riječ o proroštvu, pouci ili ozdravljenju, valja kao Duhom prožetom vjerovati onoj osobi koja se time darom koristi u ljubavi.“

Kao i u životu općenito, ljudi rastu u ljubavi zahvaljujući komunikaciji; mladić i djevojka koji su u vezi, provode mnogo vremena međusobno komunicirajući i izmjenjujući zamisli, ideale, poglede, osjećaje i težnje. Svrha je komunikacije otvoriti vrata ljubavi. Ne možemo istinski ljubiti ljude koje istinski ne poznajemo. Stoga, dok veličamo Gospodina Isusa Krista, i to ne samo pojedinačno, već i zajednički, kroz odvijanje karizmatškog ciklusa slavljenja, molitve i proroštva. Dobri se plodovi pritom sve više i više očituju tako da se obnavljaju umovi, srca, pa čak i tijela ljudi, te se neprestano produbljuje odnos između zajednice, pojedinca koji je tvore i Gospodina. Dobri plodovi proroštva sastoje se u upoznavanju Gospodinove misli u dijalogu koji traje tjedan za tjednom, produbljujući tako odnos ljubavi.

Dobar plod proroštva u zajednici jeste i otvaranje osluškivanju Gospodina u osobnoj molitvi. Osobno smatram da će svatko tko dugo i često moli u jezicima, s vremenom čuti i tumačenje svojega jezika molitve, duboko u svom duhu. Zgodno je tada tumačenje i zapisati za naknadno razmatranje.

Dobar plod proroštva na molitvenom sastanku jest i taj što nas čini osjetljivima za primanje proroštva ili tumačenja jezika u trenucima posvećenima osobnoj molitvi. Moje je iskustvo da ljudi koji su zašli duboko u dar proroštva, Gospodina često čuju i izvan molitvenog sastanka, tako da se dobri plodovi proroštva ne osjete samo tijekom molitvenog sastanka, već također i izvan njega.

Gospodin nas i poučava preko dara proroštva. Proročke pouke nastupaju kada jedno, dvoje ili troje ljudi dadne pouku preko proročke riječi. Svatko od njih pritom iznosi redak, dva ili odlomak proroštva, te je zapravo Gospodin taj koji daje pouku preko dvoje ili troje ljudi koji čuju njegove riječi.

Proroštvo pouke koji zajednici dolazi izravno od Gospodina jedan je od plodova proroštva. Vrlo je važno pritom biti svjestan kako Gospodinove riječi upućene zajednici preko proročkih darova daleko nadilaze Katekizam Katoličke crkve, pa čak i nedeljnu propovjed. Proročke su poruke uistinu vrlo snažne, ali nikada nisam pronašao nešto o njima napisano, osim što sam ih iskusio. Oni koji primaju pouku proroštva zapravo su jedno u Duhu; oni su, naime, međusobno usklađeni i sinkronizirani, tako da Gospodin može progovoriti prvo po jednome od njih, a onda po drugome i trećem. Dok sam boravio u jednom gradu, molio sam s nekim ljudima koji su sa mnom bili u velikom skladu, te smo gotovo svakog tjedna davali proročke pouke, pri čemu bi nas Gospodin i po nekoliko minuta poučavao o nekoj temi. Ja bih izrekao dio proroštva, a neka druga osoba drugi dio, i točno bismo znali kada je onaj drugi završio. Ponavljam kako nikad nisam primijetio da bi nešto bilo napisano o proročkoj pouci, no smatram da – ako smo svi spremni poći sve do Sveučilišta Notre Dame kako bismo čuli neke od najboljih govornika u zemlji – to više bismo trebali biti spremni slušati Gospodina kako poučava našu zajednicu baš ondje gdje se nalazimo. Kada govorimo o tome podrazumijevajući samo izravnu riječ upućenu zajednici u vrijeme molitvenog sastanka, već se ta riječ kao pouka kroz primjenu mora nastaviti u našem svakodnevnom životu. Proroštvo je nalik daru jezika, u smislu da nas otvara svim ostalim darovima; da postajemo svjesniji Gospodina kako govori, javlja se određena bliskost, određeno pouzdanje u njegovu prisutnost i stvarnost, njegovu želju za djelovanjem u nama i po nama. neki se od nas još uvijek bore s predodžbom o Bogu od prije Drugog vatikanskog sabora: Bogu koji nas promatra kako se borimo razmišljajući o tome koja je razlika između smrtnog i lakog grijeha. Kao u danima prije Drugog vatikanskog sabora, ulažemo golemi napor i vrijeme nastojeći ne prijeći crtu koja laki grijeh dijeli od smrtnog grijeha. Dogodi li nam se smrtni grijeh, strahujemo od trenutačne kazne, čime se *hrani* negativna pomisao o Bogu koji kažnjava i koji je više sudac negoli Bog koji oprašta. A ako u proroštvu oslušujemo Gospodinove riječi, on će nam progovoriti samom *ljubavlju*. Većina proroštva potvrđuje Božju ljubav prema pojedincima i zajednici. Tada se kao dobar plod proroštva javlja usvajanje vrlo pozitivne, biblijske predodžbe o Bogu kao Ocu punom ljubavi. Što budemo sve opušteniji krećući se s njime u području darova Duha, mnogo više će nas zanimati život u kojem s Njim sudjelujemo i surađujemo, negoli život koji se sastoji od nagrade i kazne.

„Ovim se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji učenici. Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi.“ (1v 15,8-9).

7. Proroštvo ne umanjuje slobodnu volju molitelja

„Možete svi prorokovati jedan po jedan, da svi budu poučeni i svi ohrabreni. Proročke su izjave, naime, podložene volji proroka. Jer, Bog nije Bog nereda, nego Bog mira“ (1 Kor 14,32-33).

Gospodin vas nikad neće prisiliti da kažete nešto što zapravo ne želite reći, jer bi to onda bilo protiv vaše volje. Proroštvo je dar kojemu se dragovoljno predaje, a nešto nametnuto. Ponekad, na početku, kada se tek *upustite* u proročki dar, Duh Sveti u vama djeluje tako snažno da uistinu morate reći ono što vam Gospodin daje, ali nakon početnih faza iskazivanja proročkih riječi, uvijek ćete bitni slobodni reći nešto ili ne.

Gospodin nikada ne prisiljava. Isto načelo vrijedi i za molitvu, kao i za ljubav prema Bogu; slobodni ste moliti ili ne moliti, ljubiti Gospodina ili ga ne ljubiti. Gospodin vas nikada neće prisiliti na molitvu ili na to da ga volite, kao niti na prorokovanje. Općenito govoreći, Gospodin poštuje našu vlastitu slobodu i suradnju, jer je ljubav po samoj svojoj naravi slobodna. Mi smo slobodni izabrati suradnju s Duhom Svetim putem njegovih darova. Sloboda u tom smislu *vrijedi* i za Gospodina, tako da možemo moliti za nečije ozdravljenje, a da ta osoba ipak ne ozdravi. Tada kažemo: „Eto, ovdje se može raditi o mnogo čemu. Očito Gospodin ima svoje vrijeme za svakoga.“ To je jedna od mogućnosti. Isto tako, Bog vas može nadahnuti da molite za ozdravljenje, a vi kažete: „Ne, ne želim se moliti nad svojim župnikom za njegovo ozdravljenje. Nisam za to spreman i neću to učiniti.“ U odnosu ljubavi, dakle, uvijek postoji sloboda. To jednako vrijedi i za molitvu, kao i za darove Duha. Kada je Gospodin u pitanju, naše je djelovanje uvijek slobodno. Glavno je obilježje Gospodinove prekrasne ljubavi prema nama upravo to što nikada ne narušava našu slobodu.

Budući da je proroštvo uvijek pod nadzorom onoga koji proriče, važno je moliti Gospodina da nam pomogne proročku riječ izgovoriti u najprikladnijem trenutku, a potom postupiti u skladu s onim što prepoznamo kao njegovu poruku. Najveća je poteškoća, čak i među voditeljima, što se ne izgovori dovoljno glasno. To je poznati slučaj viđen gotovo u svakoj zajednici. Ponekad se pitam bi li ti isti ljudi bili tako *pribrani* da su osvojili milijun dolara na lutriji? Većina bi ih u tom slučaju vjerojatno vrištala i skakala. Koliko bismo li onda to trebali više činiti kada primimo poruku od Gospodina! Kada iznosimo riječ primljenu od Gospodina, trebamo govoriti dovoljno glasno da nas se može čuti. Neki ljudi nisu naviknuli glasno govoriti, a svakako treba uzeti u obzir i naše podcjenjivanje sebe te osjećaj nedostojnosti kada izgovaramo Božju riječ. Osobito žene znaju govoriti vrlo tiho. Kada se izrečeno proroštvo na čuje, ono dovodi do rastresenosti, umjesto da riječ Gospodnja bude primljena. Stoga obratimo pozornost na to da govorimo glasno; ako je moguće, i u mikrofona.

U idealnom bi slučaju proroštvo trebalo biti izrečeno u najprikladnijem trenutku, glasno, jasno, odmjereno i ponizno, jer je to način na koji Duh Sveti u nama djeluje.

9. Molite za pravi trenutak u kojem ćete izreći proroštvo

A sve neka bude dostojno i uredno. (1 Kor 14,40)

Najprikladniji trenutak za izricanje proroštva ovisi o strukturi molitvenog sastanka. Mislim da bi prva polovica molitvenog sastanka trebala proći u slavljenju – čistom slavljenju, koje uključuje pjesmu i molitvu u jezicima. Tada bi, nakon pjevanja u jezicima, bio pravi trenutak za izricanje proroštva. I opet se vraćamo na karizmatički ciklus; slavljenje, molitva, proricanje. Najprikladniji je trenutak nakon molitve u jezicima, jer smo se obratili Gospodinu i sada čekamo njegov odgovor na našu molitvu preko proročkih riječi.

Neprikladni su trenuci za vrijeme pouke, svjedočenja ili čitanja Pisama. Potrebno je uistinu upitati Gospodina: „Je li ovo pravi trenutak?“ Ako se proroštvo odnosi na ono o čemu se upravo govori, tada jest.

Na primjer, ako netko svjedoči o svome ozdravljenju od alkoholizma, a riječ primljena od Gospodina govori upravo o tome, tada je trenutak prikladan i valja izgovoriti proroštvo. Gospodinu se možemo ovako obratiti: „Gospodine, potakni me da ga izgovorim onda kada ti želiš; daj da uistinu u tome osjetim tvoju ruku vodilju.“ Dar je mudrosti pritom nadahnuće Duha Svetoga po kojemu osjećamo kako nas Gospodin navodi da nešto kažemo ili u danom trenutku učinimo. Mudrost je ključni dar koji treba koristiti uz proroštvo, kako bismo znali kada valja izreći riječ. Ona je ujedno i ključni dar uz sve ostale darove.

Nakon što se riječi proroštva izgovore, treba obratiti posebnu pozornost na naše buduće osobne i zajedničke reakcije na te riječi. U idealnom bi ih slučaju valjalo snimiti. Mnoge molitvene skupine snimaju proroštva na kasetofon ili imaju osobu zaduženu za stenografsko bilježenje. Osobno smatram kako bi ta proroštva trebala proslijediti nekome tko je vrlo predan molitvi da nad njima moli, te da mu to bude trajna zadaća. Za vrijeme molitve, dok se ta osoba bude otvarala kako bi mogla čuti što Gospodin govori, svoje razlučivanje treba podijeliti s voditeljima. To ne možete tražiti od mnogo ljudi, ali će se svakako naći netko tko je otvoren, na primjer, zagovorničkoj molitvi. Ta osoba može proroštvo pročitati, nastojati istinski čuti što Gospodin progovara skupini, na tu nakanu moliti, te sve to podijeliti s voditeljima. To je trajna zadaća, osobito za nekoga tko ne može činiti većinu drugih stvari; ako, na primjer, provodi puno vremena u osobnoj molitvi. Riječ je o vrlo snažnoj službi, jer neke molitvene skupine svoj rast pripisuju poslušnosti onome što im Gospodin progovara preko proroštava. U protivnom slučaju, ako neka molitvena skupina ne sluša što Gospodin govori, to ne razmatra i nije poslušna, zaista ne možemo očekivati da je Gospodin blagoslovi jer ga ona zanemaruje. Zato je naša reakcija jednako važna kao i pravi trenutak za iznošenje proroštva.

10. Potvrdite proroštvo drugih ako u tom trenutku i vi primete jednaku poruku u svome srcu, ili ste je primili kroz čitanje Pisama

Ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge! (Iv 13,34).

U našem duhovnom hodu nikada dovoljno međusobnog ohrabrenja, jer ono duhovno nije dodirljivo. Sve možemo vidjeti jedino neizravno. Radi toga, naši karizmatski darovi iziskuju potvrdu, kako u našem kršćanskom životu. Čini mi se da koliko god dugo bili djelatni na području karizmatskih darova, to će uvijek biti rast u vjeri, a potvrda će nam kršćanske zajednice dok se služimo tim darovima uvijek biti pomoć i podrška, očitujući se u skladu s nadahnućima Duha. Dok se koristimo darovima Duha, odobravanje pouzdanih prijatelja duhovni je „rezonator“ koji nam je svima potreban da bismo mogli nastaviti dalje. Potrebno nam je čuti da ljudi potvrđuju i ohrabruju naš rad, kao i nas same. Kada netko na molitvenom sastanku izrekne proroštvo, oni koji mogu potvrditi primljenu riječ trebali bi reći: „Potvrđujem to!“, što znači da su primili u biti istu poruku od Gospodina. Neki će je potvrditi preko citiranih riječi Pisama, ili, ako ima mnogo ljudi koji to mogu potvrditi preko Pisma, valja reći: „Potvrđujem to preko Pisma!“ te navesti odgovarajući Sveto-Pisamski tekst. Ponekad se zna dogoditi da čitava polovica zajednice može potvrditi proročku riječ, ali, nakon jedne ili dvije potvrde, ostali šute jer smatraju kako je izrečeno dovoljno odobravanja.

Kakav bi veliki blagoslov za izgradnju čitave zajednice bio čuti kako je Gospodin srcima većine progovorio upravo na isti način! Ako dvadesetoro ljudi kaže: „Potvrđujem to!“, produbljuje se svijest zajednice o tome da je Gospodin uistinu prisutan među nama, kao što se potvrđuje i vjerodostojnost da to uistinu dolazi od Gospodina, a naročito od onoga koji je izrekao riječ proroštva. Nikad ne možemo dovoljno potvrđivati duhovne darove drugih. Time im iskazujemo ljubav i priznanje.

ČETVRTO POGLAVLJE

P-R-O-R-O-Š-T-V-O (izv. „P-R-O-P-H-E-C-Y“)

„Narode moj, pripravljam vaša srca da me primite.“

„Narode moj, znajte da vas ljubim i okupljam kako bih vam pomogao. Znajte da vas okupljam ponajviše zato da bi moj Duh djelovao u vašim srcima. Moj će se Duh snažno kretati u vašim srcima, kako biste znali da to ide „*ne silom niti snagom, već Duhom mojim.*“ Znajte da bez mene ne možete ništa učiniti. Budite otvoreni mome Duhu koji se želi vama poslužiti više no što to možete moliti ili zamisliti. Budite otvoreni djelovanju moga Duha. Znajte da vas podižem na novu razinu. Pozivam vas da se prepustite mome blagoslovu, dodiru, ozdravljenju i ispunjenju mojim životom.

/Opaska prevoditeljice: budući da je nemoguće postići jednaku podudarnost početnih slogova u hrvatskom i engleskom jeziku, u prijevodu ćemo to zaobići, donoseći, međutim, izvornu englesku riječ radi jasnoće./

„P“ Proroštvo nam otkriva Božje namisli.

„R“ Redovito se susreće kod svakog kršćanina koji je otvoren.

„O“ Ostali – Dar za druge, za izgradnju Tijela Kristova.

„P“ Pavao je poticao Korinćane na prorokovanje, ali dostojanstveno.

„H“ (izv. „HEART“ = srce) Duh Sveti progovara srcu, a ne glavi.

„E“ (izv. „EFFECTIVE“ = djelotvorno) Donosi osjećaj prisutnosti Duha i Gospodinove ljubavi.

„C“ (izv. „CONTROL“ = kontrola) Nadzor govornika

„Y“ (izv. „YOU“ = vi) Morate donositi dobar rod.

U ovom ćemo poglavlju, uzimajući slova riječi proroštvo (izv. „PROPHECY“), kratko dotaknuti maločas navedenih temeljnih točaka. Ovim se sažetkom mogu koristiti voditelji molitvenih skupina kao smjernicama za pouku, koje će, naravno, obogatiti svojim osobnim stilom poučavanja.

„Svakome se daje očitovanje Duha na zajedničku korist. (...)A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose kako hoće.“ (1 Kor 12,7; 11) On svakome daje drugačiji dar, različiti dar za slušanje, poslanje. U nekoj će se osobi jedan dar Duha Svetoga očitovati više nego drugi, ali sposobnost korištenja svih devet zajedničkih darova postoji u svima, jer Duh Sveti prebiva u nama. Kada se Gospodin obraćamo moleći u jezicima, kada ga veličamo, on će nam odgovoriti. To je sasvim opravdana nada – očekivati odgovor od nekoga kome smo se obratili.

„P“

PROROŠTVO nam otkriva Božje namisli. Što Gospodin ovoga trenutka želi poručiti zajednici ili nama pojedinačno? Kada ga slavimo, On nam često obznanjuje svoje želje preko proroštva. Progovara nam kroz neku osobu. Jednom je prilikom Mojsije rekao: „*Oh, kad bi sav narod Jahvin postao prorok!*“ (Br 11,29)

To se ipak u Mojsijevo vrijeme nije dogodilo, ali u „sadašnjem“ vremenu Novoga zavjeta Duh Sveti prebiva u nama, te svi mogu, dapače bi i trebali, prenositi njegovu poruku, ako joj se samo otvore i prime pomazanje.

„R“

Proroštvo se REDOVITO susreće. Sveti Pavao kaže: „*Želio bih da svi vi govorite drugim jezicima, ali većma da prorokujete*“ (1 Kor 14,5). Neki kažu kako je to bila samo Pavlova pobožna želja te da nije očekivao da bi se uistinu i ostvarila, no on nastavlja riječima: *Vruće čeznite za darovima Duha, a najvećma da prorokujete*“ (1 Kor 14,1). Piše, nadalje, i ovo: „*(...) braćo moja, žarko čeznite da prorokujete...*“ (1 Kor 14,39). Stoga, ako nas Sv. Pavao potiče da težimo prorokovati, sasvim je sigurno da smo za to svi sposobni i da mogućnost prorokovanja mora postojati u svima. Dar postoji u svakome tko je primio *krštenje u Duhu Svetom*.

Kada molite s ljudima za ozdravljenje, jedna od najsnažnijih stvari što možete učiniti jest zamoliti Gospodina za pojedinačnu riječ proroštva upravo za tu osobu. Koristite se svim darovima, upustite se pritom u dva ili tri odjedanput. Koristite se svim darovima, i recite: „Gospodine, progovori sada ovoj osobi svoju riječ!“ To bi trebalo biti posve normalno, jer Gospodin ljubi tu osobu više nego vi i želi joj progovoriti još i više no što vi to želite.

„O“

Proroštvo je dar za OSTALE, za druge, za izgradnju Crkve – Tijela Kristova. „*Tko govori drugim jezikom, izgrađuje sam sebe, a tko prorokuje, izgrađuje Crkvu.*“ (1 Kor 14,4) Proroštvo je uistinu potrebno za izgradnju Crkve. Jedno od mojih prvih velikih karizmatskih iskustava bilo je kada sam čuo jednu sestru kako prorokuje na molitvenom sastanku na Sveučilištu Loyola u New Orleansu godine 1969.

Vjerojatno jedan od najvećih društvenih karizmatskih projekata u Americi jeste onaj o. Ricka Thomasa na području El Pasa, odnosno Juareza. Duh snažno djeluje u toj zajednici, a, prema mome iskustvu i razumijevanju, dio uspjeha djelovanja zajednice pripisuje se i njihovoj reakciji na tamo izgovorene proročke riječi. To je nešto izvanredno i svima pruža primjer kako možemo slijediti proroštvo. Naravno, njihovo proroštvo biva potvrđeno na puno različitih načina prije no što krenu djelovati u skladu s njime. Proroštvo se uvijek iznova potvrđuje kroz Pisma, kroz druga proroštva, preko želja usađenih u naša srca, kao i preko pouke, ali moramo biti otvoreni slušanju i potom reagirati. Ako je netko rekao: „Ovako govori Gospodin“, to ne možemo zanemariti! Slažem se s time i vjerujem kako je odista tako.

„P“

PAVAO u svim svojim spisima govori o kršćanskom životu koji redovito uključuje i prorokovanje. Na više mjesta govori nam o slobodnom korištenju darova, ali pristojno. Nigdje ne spominje da bi Korinćani trebali prestati služiti se darovima. Zahvaljujući iskustvu Sv. Pavla, saznajemo da je to bio uobičajeni dio kršćanskog života, tako da svoje iskustvo možemo graditi na njegovom.

„H“ („HEART“ = srce)

Gospodin poruku stavlja u naše SRCE. Gospodinove poruke primamo u srcu. Poruka je pritom uvijek u prvom ili drugom licu: „Ljubim te, narode moj“ ili „Vi ste moji odabrani“. Proroštvo, ono istinsko, ne dolazi u trećem licu, poput riječi: „Bog je velik i silan Bog.“ Primamo ono o čemu Gospodin toga trenutka razmišlja, što mu je na srcu, a mi zauzvrat progovaramo njegove riječi. On će rado progovoriti nekome tko će biti spreman podijeliti to sa zajednicom. Nije riječ o nečemu što se promišlja: to dolazi iz srca. Prepuštate se riječi koju čujete. Čak i ako čujete jednu riječ, izgovorite je. Ponekad se dogodi da ćete čuti dvije ili više riječi – izgovorite ih. U samome početku proroštvo mi dolazi u jednoj do dvije riječi. Nakon što ih izgovorim – poteku i ostale. Stvar je samo u tome da se naučimo prepustiti Duhu koji je u nama.

„E“ („EFFECTIVE“ = djelotvorno)

Proroštvo je UČINKOVITO jer nas jače uvodi u Božju prisutnost i otvara nas za njegovu ljubav. Svi darovi ponajprije donose duboko unutarnje ozdravljenje, a potom kao dar duboki osjećaj Gospodinove prisutnosti. Kada se koriste darovi, uvijek dolazi do očitovanja Duha; osjećaja mira, radosti, Gospodinove blizine, pa čak i potpune sigurnosti i povjerenja u Gospodina.

„C“ („CONTROL“ = nadzor)

Prorokove su riječi uvijek pod njegovim NADZOROM. Ljudi znaju reći: „Bojim se da ću pod nedeljnom misom ustati i reći nešto što će uznemiriti sve prisutne.“ Međutim, nije tako. Nadzor je uvijek u vašim rukama; proroštvo ne isključuje prisebnost. Gospodin vam nikada neće staviti u srce ništa što bi izazvalo pomutnju ili nelagodu, „(...) jer Bog nije nesklada, nego Bog mira“ (1 Kor 14,33).

„Y“ (YOU = vi)

Vi morate donositi dobre plodove, a to činite surađujući s Duhom Svetim. U svojoj knjizi *Mudrost progovara svojoj djeci* o. John Randall kaže kako smatra da Crkva nije tražila Gospodnju mudrost onoliko koliko je trebala, pa stoga niti plodovi što ih donosimo nisu toliko veliki koliko bi to mogli biti. U tome leži velika istina. Volio bih da župe cijene i njeguju molitvene sastanke, bar u onoj mjeri koliko cijene i uživaju u igrama na sreću!

PETO POGLAVLJE

Intervju na temu dara proroštva

Slijedi intervju s dr. Billom Mitchellom, obiteljskim liječnikom iz Covingtona, LA; gđom Priscillom Andonie, medicinskom sestrom iz New Orleansa, LA; gđom Elizabeth Shelton voditeljicom molitvene skupine iz New Orleansa, La; o. Robertom DeGrandisom, S.S.J., iz New Orleansa, LA, te ostalim prijateljima.

O. DeGrandis: Bill, gdje ste se nalazili kada ste izrekli svoje prvo proroštvo?

Bill: Bio sam na misi i molitvenom sastanku u crkvi Sv. Benilde u New Orleansu. Kada sam pošao na pričest, srce mi je stalo snažno udarati. Pitao sam se što je to, dok napokon nije prestalo. Nakon pričesti se obično čitaju dijelovi Svetoga pisma ili izgovaraju riječi proroštva. Kada sam se vratio u klupu, stao sam moliti i tada se lupanje srca vratilo. Bilo je uistinu snažno, dok mi je citat iz Evanđelja po Ivanu 13,34 stalno dolazio na pamet. To je tako potrajalo sve dok nisam ustao. Kada sam to učinio, otkucaji su se srca malko smirili. Istupio sam u lađu. Što sam se više približavao oltaru, srce mi se sve više smirivalo, dok napokon nisam onamo i stigao. Obično je upravo suprotno: što se više približavate mikrofonu, to vam srce brže kuca. Stigavši ondje, srce mi je još uvijek pomalo ubrzano radilo. Upravo je u to vrijeme o. Cohen izgovarao proroštvo. Kasnije je pogledao u mene. Kada mi je dao znak, pošao sam ravno do mikrofona – još nekoliko koraka naprijed – a tada mi se srce posve smirilo, te sam pročitao odjeljak iz Pisama kao proroštvo.

O. DeGrandis: Sjećaš li se teksta, Bill?

Bill: Da, Ivan 13,34: „Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge.“

O. DeGrandis: Sjećaš li se sljedećeg proroštva? Kada je došlo?

Bill: neko su vrijeme sve proročke poruke bile u obliku citata iz Pisama. Gospodin bi mi dao neki citat iz Pisama. Jednom sam pročitao knjigu što ju je napisao neki pripadnik Udruge poslovnih ljudi cjelovitoga Evanđelja. Nakon što sam pročitao njegovo iskustvo s proroštvom, riječ spoznanja i riječi mudrosti, stao sam redovito primati proroštva. Bilo je to uglavnom nakon pričesti; kada bih posve ušao u tišinu, tada bih ih primao.

O. DeGrandis: Možeš li se sjetiti nekog od prvih proroštava?

Bill: Većina proroštava što mi ih Gospodin daje govore o ljubavi, te preko mene daje poruku ljubavi. Ona često započinje riječima „Djeco moja“ ili „Narode moj“ – uglavnom samo to. Poruka se, potom, uglavnom odnosi na njegovu ljubav spram svoga naroda, a nakon toga slijedi naročita, konkretna poruka.

O. DeGrandis: Možeš li nam dati neki primjer?

Bill: Recimo, proroštvo koje sam izrekao danas na misi upravo je tipično.

O. DeGrandis: Možeš li nam ga ponoviti?

Bill: „Narode moj, ljubim te. Ljubim te više no što možeš zamisliti u najsmionijim snovima. Pođi, naviještaj moju riječ, i ja ću biti s tobom. Kako budeš naviještao moju riječ i naviještao čudesna djela što sam ih učinio tebi i onima oko tebe, pratit će te znakovi i čudesa. Ljubim te. Ljubim te. Ljubim te.“

O.DeGrandis: Kako se osjećaš kada izričeš proroštvo?

Bill: Obično mi počne kucati srce i obuzme me euforija. Ne želim reći da me „Duh ponese“, ali uzbuđenje raste do određene granice, a zatim, kada proroštvo završi, ponovno opada.

O.DeGrandis: Želim ti. Kao čovjeku medicine, postaviti jedan izazov. Što bi rekao kada bih ti kazao kako bi neki pomislili da sve to samo umišljaš? Kako bi mi, kao liječnik, odgovorio?

Bill: Znam da me ovo ne pitaš kao svećenik! „Naravan čovjek“ može imati poteškoća s primanjem duhovnih poruka, dok duhovni ljudi primaju duhovne poruke s lakoćom. Naravno, pak, ljudi ne primaju duhovne poruke ili možda ne znaju da ih primaju.

O.DeGrandis: Ima puno zdravstvenih djelatnika koji bi, da te čuju, rekli: „Ma, to si on samo umišlja. To ne dolazi od Gospodina.“ Zanimljivo je tvoje spominjanje ubrzanog kucanja srca, koje se smanjuje kako se spremaš izreći proroštvo. Nije li tako?

Bill: Kod mene obično prvo nastupi ubrzano kucanje srca. To ne mora uvijek biti tako, ali uglavnom jest. U svakom slučaju, kada počnem izricati proročku pouku, ubrzano kucanje srca nestaje.

O.DeGrandis: Što bi, kao liječnik, rekao ljudima koji kažu da im ruke postanu tople ili pak imaju osjećaj Božje ljubavi ili topline kako im prolazi tijelom, ili ih hvataju tranci u nožnim prstima? Što možeš o tome reći s medicinskog gledišta? Mogu li se ti znakovi smatrati simptomatičnima za osobe koje izriču proroštvo ili se na to spremaju?

Bill: to je moguće kao posljedica oslobađanja adrenalina. Bio sam svjedokom mnogih nadnaravnih stvari. Možete susresti osobu s ubrzanim otkucajima srca kojoj adrenalin može i ne mora biti povišen. Gospodin može pojačati rad srca koliko želi, ako hoće da se njegova poruka prenese. Kad god želi, može vam dati i osjećaj topline, kako biste prepoznali njegovo pomazanje. On je, naime, Stvoritelj, a mi smo tek stvorovi.

O.DeGrandis: Tvrdiš li da pomazanje primaš bez ikakvih popratnih uzročno-posljedičnih događaja u tijeku?

Bill: Svakako! Bog je taj koji je postavio sve prirodne zakone pa ih može, i ukinuti kad god to zaželi.

O.DeGrandis: Možemo li onda reći da je moguće da, kada primamo pomazanje za proroštvo, dolazi do ukidanja prirodnih zakona?

Bill: Moguće je. Vidiš, nalazim se na takvome radnom mjestu na kojemu vidim mnogo toga. Bog čini čudesa svake sekunde u životu mnogih ljudi, samo što ih mi često ne primjećujemo i ne vrednujemo kao takve. To bi moglo biti i trajno kada bismo na trenutak utihnuli i zapitali Gospodina: „Gospodine, koja je tvoja riječ za mene ovoga trenutka?“ Date li mu samo nekoliko sekundi, smjesta će vam reći. Pokušajmo!

O.DeGrandis: Priscilla, ispričaj nam nešto o tvom prvom proroštvu.

Priscilla: Gospodin je rekao da želi da mu ljudi dođu zato što je *Bog*, a ne nužno radi darova koje bi im mogao dati; radi toga što *On jest*.

O.DeGrandis: Na koji si način u tome trenutku osjećala Božju prisutnost?

Priscilla: Pokušavam se sjetiti. Znam da je iste večeri izrečeno još jedno proroštvo kojim je ono moje bilo potvrđeno. Sjela sam kraj jednoga gospodina u prvoj klupi i ponovila mu svoje proroštvo, a on je rekao: „Dobro, želim da ga izrekneš, jer si primila pomazanje.“ Ne mogu se točno sjetiti kako sam se osjećala, osim što me bilo strah.

Tjelesno očitovanje ubrzanih otkucaja srca bilo je jednako nakon izricanja proroštva, kao i prije toga. Sada zapravo više i nemam tjelesnih očitovanja, već jednostavno znam.

O.DeGrandis: Početnici gotovo uvijek primaju pomazanje. Ono se ponekad s vremenom gubi, pa ostaje samo čista vjera.

Jedan prijatelj: Priscilla, jesi li prvo proroštvo primila u obliku vizije, riječi ili osjećaja onoga što Gospodin govori?

Priscilla: U obliku osjećaja. Uvijek je to osjećaj, više no samo riječ. Ponekad primim viziju, a ponekad samo riječ. U posljednje vrijeme dobivam pjesme. Gospodnja mi riječ dolazi u glazbi. U novije ih vrijeme baš i nisam primala, osim kod kuće, ali vjerujem kako će neke od tih pjesama biti iskorištene, posebice za nutarnje ozdravljenje. Ponekad, kada molim s ljudima, Gospodin mi daje upravo pjesmu.

O.DeGrandis: To je prekrasno. Osobno proroštvo za osobu koju moliš – u obliku pjesme! Prekrasno!

Jedan prijatelj: Sjećam se da sam osjetio ubrzane otkucaje srca, ali nisam na njih reagirao kao na pomazanje.

Bill: I nisu prestali, zar ne?

Jedan prijatelj: Ne sjećam se više.

Bill: Prvi put kad sam doživio ubrzane otkucaje srca, dugo su trajali. Od trenutka kada sam izašao iz crkve u New Orleansu, pa sve dok nisam stigao u Covington, LA. Dugo me vremena nisu napuštali. Potom bi se pojavili, te bi sve više slabili s približavanjem trenutka izricanja proroštva.

O.DeGrandis: Liz, možeš li se ti sjetiti nekoga od svojih prvih proroštava?

Liz: Prvo je proroštvo bilo osobno, za mene. Sjećam se molitvene skupine u kojoj sam se tada nalazila. Toga su dana svi svjedočili o darovima koje su primili, a ja nisam primila ništa. Sjećam se kako sam sjedila, molila i vapila Gospodinu: „Jadna ja, jadna ja!“, a onda su mi na um pale sljedeće riječi iz Prve Petrove poslanice: „*A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu; vi, nekoć Ne-narod, a sada Narod Božji; vi Ne-mili, a sada Mili*“ (1 Pt 2,9-10). Nisam tada shvaćala što znači *rod izabrani i kraljevsko svećenstvo*. Ne sjećam se točno svega, ali, kada sam primila poglavlje i redak, jednostavno sam to izrekla, i zatim stala pjevushiti neku melodiju. Melodija se rodila u meni i, kada sam otvorila usta, jednostavno je izišla, samo kao pjevushenje, još uvijek bez riječi. Nakon nekog vremena došle su i riječi: „Dijete moje, ljubim te“. Nisam znala da je riječ o proroštvu. Mislila sam – to je samo prekrasna pjesma. U to sam ih vrijeme imala puno. Sjećam se kada sam prvi put istupila na molitvi – Bog bi mi dao melodiju, a ona bi me ohrabrila da progovorim; melodija bi nadolazila svaki put kada bih otvorila usta te bi mi On onda davao i popratne riječi. Uzeo mi je sve oslonce kako bih se mogla prepustiti isključivo vjeri. Sada, kada osjetim poticaj od Gospodina na proroštvo, otvorim usta, a melodija i riječi same dođu.

O.DeGrandis: Prekrasno! Sjećaš li se riječi jednoga od prvih proroštava što si ga uputila zajednici?

Liz: Pomolit ću se na trenutak i pokušati se sjetiti. Danas te riječi razumijem daleko bolje no onda kada mi ih je bio dao.

O.DeGrandis: Kad je to bilo?

Liz: Godine 1973. Danas nam Gospodin vrlo često govori o *srcu*. Sada uistinu shvaćam kako, da bismo ozdravili i bili preobraženi, trebamo promjenu srca. Kada se to dogodi, promijenit će se i naše misli i naši stavovi te će postati u većoj mjeri kristocentrični, a mi nalik Kristu. (Liz je ovdje započela pjevati svoje prvo proroštvo, onako kako ga je zapamtila.) „Široko mi otvorite svoja srca. Široko mi otvorite prozore i vrata svoga srca i ispunit ću vas ljubavlju, radošću i mirom. Široko mi otvorite svoja srca, jer vas ljubim onakve kakvi jeste. Ne bojte se! Ne, nemojte se bojati, jer vas Otac ljubi.“

Još bih nešto rado ispričala: Priscilla je rekla da će vam Bog dati proroštvo za ljude dok budete molili za njih. Vrlo često, dok proroštvo izgovarate, ljudi primaju puno više od riječi, jer se kroz riječ proroštva nerijetko otkriva stvarna potreba osobe o kojoj je riječ.

Jedan prijatelj: Liz, kako se, kao voditeljica molitvene skupine, postavljaš prema daru proroštva?

Liz: U zajednici imamo pouke o daru proroštva. Kada sada razmišljam, na početku nismo primali pouke jer smo bili tako svježi, ali sada ih primamo, te u zajednici ima puno više darova, osobito dara razlikovanja. Kada se uži dio skupine sastane radi molitve za potrebe zajednice, razlučujemo djelovanje Duha preko dara proroštva. Jedno od proroštava što nam ih je Otac stao ponavljati jest kako uistinu moramo razmatrati dane nam riječi proroštva, jer se često ono što je primljeno na molitvenom sastanku može izgubiti. Poziva nas na bilježenje proročkih riječi, kako ono što nam govori od jednog molitvenog sastanka do drugog ne bi bilo izgubljeno.

Bill: Snimate li molitvene sastanke?

Liz: Da, a također i zapisujemo.

Kada smo se nakon intervjuja pomolili, Gospodin nam je ovako progovorio preko dara proroštva:

**Podižem vašu vjeru na veću i višu razinu, još višu no što je to dosada bila;
Uvijek sam s vama. Dodite, odmarajte se u meni. Ja ću vam dati počinak;
Pozivam vas da krenete u sili moga Duha Svetoga i širite moju vatru kao evangelizatori.
Progovarajte moju riječ. Postanite jaki u vjeri i uzdajte se u mene. Dopustite da moja riječ dođe iz najdublje dijela vašeg bića. Pozivam svakoga od vas da bude evangelizator;**

Kada mi se predate, snažno ću se vama poslužiti. Sjetite se moje ljubljene kćeri Marije. Poput nje koja je rodila Isusa, tako se i vama moliti da vas osjeni Duh Sveti i učini od vaših srdaca odmoriste za mene, kako biste nasljeđovali Mariju noseći me svijetu. Morate više pričati o Mariji, jer ona izvire u ovim novim Duhovima: Marija, Duh Sveti i Petar dijelom su novoga vala moga Duha Svetoga. Želim da mi se još više predate. Zaboravite na sebe i svoje probleme i ne mislite na to tko ste, već čiji ste. Pozivam vas u sili moga Duha i moje Riječi da mi se prepustite. Neću vas upotrijebiti samo kao evangelizatore, već ću se poslužiti slatkim balzomom Duha Svetoga da poteče kroz vas. Tako, kada budete molili i iskoračili u većoj vjeri nego ikada dosad, znamenja, čudesa i znakovi događat će se po vama u ovome trenutku i vremenu. Tražim od vas, također. I da se učvrstite u vjeri, upoznate moju Riječ te joj dopustite da postane dio vas. Pozivam vas na iskorak u sili te Riječi, kako biste činili moja znamenja i čudesa;

Dodite u dubine moga srca i odmarajte se u meni jer vam dajem svoj subotnji počinak.

Dodite u moje srce, jer sam usamljen bez vas;

Nastavite u vjeri, s ljubavlju i ohrabrenjem. Po ljubavi, tražite i primit ćete.

ŠESTO POGLAVLJE

Pitanja i odgovori

Mogu li se proroštva primljena kod kuće unijeti u molitveni sastanak?

Osobno ne bih dopustio da se unosi išta izvana. Sve što se ima dogoditi za molitveni sastanak, dogodit će se za vrijeme dok zajednica slavi. Pismena proroštva, snovi te nadahnuća izvan molitvenog sastanka, ne bi se trebali unositi jer vjerujem da Gospodin može učiniti sve što želi za trajanja samog molitvenog skupa. Unošenje proroštava od kuće ostavlja previše prostora osobi koja riječ od Gospodina može primiti u dva sata izjutra. Možda sam i u krivu, ali puno sam zadovoljniji proroštvom koje dolazi u trenutku kada zajednica slavi i hvali Gospodina, a Duh djeluje u prisutnima. Ako ste kod kuće kada primite proroštvo, rekao bih da je riječ o osobnom proroštvu.

Ako primim istu riječ kao netko tko je upravo proroštvo izrekao, trebam li reći samo: „Potvrđujem!“, ili ponovim riječ onako kako sam je primio?

Proroštvo je izgovorena riječ. Stoga se ili kaže: „Potvrđujem!“ ili se ponovi primljena riječ, pod uvjetom da ovo potonje nije predugo.

Trebam li osobi koja je primila proroštvo reći bilo što o riječi što ju je dobila od Gospodina?

Svakako. Ako su vas dotaknule riječi što ih je ta osoba izgovorila, recite: „Ovo me je proroštvo uistinu dirnulo!“ To će je izgraditi i pružiti joj pouzdanje. Potrebno je prepoznati i odavati priznanje darovima što nam ih je Gospodin dao. Čak sam i ja u svojoj službi ozdravljenja ponekad iznenađen ozdravljenjima koja se događaju. Kažete mi da se ne bih trebao čuditi, ali se ja ipak čudim, jer čovjek uvijek dvoji u sebe. Brojni naši problemi potječu upravo ne iz sumnje u Gospodina, već iz sumnje u sebe. Sumnjanje u sebe uistinu može biti pogubno za naš duhovni život.

Što je s vjerskom poezijom ili prozom?

Sjetite se što sam rekao o unošenju bilo čega izvana u molitvenu skupinu! Ne želim time reći kako ono što ste napisali nije od Gospodina. No, mnogo je manje rizično dopustiti samo ono što dolazi za vrijeme molitvenog sastanka.

Ponekad mi Bog o meni ili nekoj drugoj osobi progovori u dužini od čitave stranice. To onda moram zapisati; ne mogu jednostavno izgovoriti, kao neki.

Ako je riječ o osobnom proroštvu, jednostavno ga predajte osobi na koju se odnosi. Osobno proroštvo ne bih iznosio pred cijelom zajednicom. Sasvim je uredu osobi predati pismeno proroštvo koje se odnosi upravo na nju.

Je li pogrešno tražiti pohvalu ili pitati ljude: „Je li ovo dobro zvučalo? Je li dotaknulo srce?“

Nije pogrešno, već, naprotiv, vrlo dobro. Trebali biste provjeriti kod ljudi koji imaju dar proroštva i upitati ih za razlučivanje vašega dara. Isto to možete zamoliti i voditelje molitvene skupine. Ne trebate biti prekomjerno nestrpljivi, ali, ako je u trenutku kada ste proročku riječ primili pomazanje bilo slabo te niste bili sasvim sigurni, valja provjeriti. Nakon što ste izrekli proroštvo, slušajte reakcije ljudi. One će uglavnom biti izrazito pozitivne pa možete biti spokojni da je sve u redu. Sve će vam to pomoći da se u budućnosti još više otvorite, te budete raspoloženi, također, i za ispravke. Krenite sa svojim darom, očekujući razlikovanje od drugih.

Što učiniti ako netko u molitvenoj skupini izgovori proroštvo za koje vam se čini da nije od Gospodina?

Postoje tri vrste proroštava: proroštvo (istinsko proroštvo), ne-proroštvo (dobra i pobožna izjava) i lažno proroštvo. Za ne-proroštvo možete osjetiti kako nije od Gospodina jer se osjeća stanovito razočaranje, dok se inače očekuje od Gospodina darovani polet. Na ne-proroštvo moraju paziti voditelji. Ne smeta ako se povremeno pojavi koje ne-proroštvo, jer se svi trudimo, a unutar tih napora može biti i uspjeha i promašaja. No, ako si kod neke osobe učestala, voditelji moraju reagirati. Ako osjećate da netko proroštvo nije od Gospodina, porazgovarajte s voditeljima. Lažna su proroštva rijetka i odmah ćete ih prepoznati jer će vas nešto u vašem duhu na to upozoriti.

Ponekad izvan molitvenog sastanka primim riječi koje želim podijeliti s molitvenom skupinom. Je li to proroštvo?

Prvo trebate upitati Gospodina o čemu je riječ. Kao drugo, čini mi se da u molitvenoj zajednici postoji živi razgovor s Gospodinom. Budući da se zajednica obraća Gospodinu pjesmom i slavljenjem, On će joj u tom trenutku i odgovoriti. Meni osobno, to je uvijek najbolje vrijeme. Ovoga se trenutka susrećemo sa živim Bogom koji zajednici želi progovoriti živu riječ, kako bi potekle žive vode. Stoga nema smisla u ponedjeljak u svojoj sobi primiti proroštvo za molitveni sastanak u petak. Ne mogu reći da se to ne bi moglo dogoditi, ali volio bih – a i sigurnije je – da se proroštvo odvija u okružju žive zajednice.

Što ako riječ proroštva za zajednicu primim prilikom vožnje na molitveni sastanak?

Moguće je. I opet, Gospodin može dati tu istu riječ u molitvenoj skupini. Kada je to moguće, održao bih sastanak voditelja pola sata prije redovitog molitvenog sastanka. Povremeno se događa da nam Gospodin dade proroštvo na sastanku voditelja, a potom ista proroštva izreknu različiti ljudi unutar molitvene zajednice za vrijeme molitvenog sastanka. U svakom slučaju, tada nas pripravlja za veliki sastanak. Gospodina ne valja ograničavati misleći kako on može progovoriti Mariji kada je u kuhinji ili Ivanu dok vozi automobil. Svakako je sigurnije moliti Gospodina da progovori na molitvenom sastanku, jer tu je moguće razlučivanje zajednice glede izgovorene proročke riječi.

Možemo li biti posve sigurni da je neko proroštvo od Gospodina?

Ne, zapravo ne možemo. Kada progovaramo proročke riječi, krećemo se u području vjere, a vjera je uzdanje u stvari koje ne vidimo. S darovima Duha Svetoga nije moguća potpuna sigurnost, kao što je to slučaj, na primjer, u matematici. Matematički, naime, znamo da dva i dva nisu šest. O tome imamo matematičku izvjesnost koja, međutim, nije moguća s proroštvom i ostalim darovima Duha Svetoga. Uvijek postoji element vjere, kao što je slučaj i sa samim postojanjem Boga. O postojanju Boga nije moguća matematička izvjesnost. Pitanje je to vjere, što vrijedi i za darove Duha Svetoga. Sve dok darovi donose dobre plodove u našem, kao i u životima drugih ljudi, to je najveće moguće ohrabrenje, kao i sva sigurnost koja nam je potrebna.

Puno puta tijekom molitve primam riječi Pisma koje mi se vraćaju, na primjer: „Dodite k meni svi vi umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.“ Ako čujemo slične riječi, a nismo sigurni jesu li namijenjene nama ili čitavoj zajednici, trebamo li ih izgovoriti?

Pitajte Gospodina jesu li namijenjene zajednici ili vama. Ako se neprestano vraćaju, podijelite ih sa zajednicom. Potom bih ja poslušao njezinu reakciju. Ako se čini kako imaju učinka na nju, u smislu da, na primjer, podižu razinu slavljenja, onda bih bio sklon pretpostaviti da su bile namijenjene i zajednici i vama. Ponajprije zajednici, a onda i vama.

Smatrate li da osoba koja na molitvenom sastanku u svome srcu vjeruje kako izgovara riječi proroštva, dok se zapravo radi o ne-proroštvu, ipak treba izgovoriti nevedene riječi, u nadi da će se one jednoga dana pretvoriti u istinski proročki dar?

Da, to je moguće uz pravilan postupak voditelja. Drugim riječima, ne možemo odmah očekivati savršenstvo. Kada dijete počne pisati, ono u prvom razredu još savršeno ne oblikuje slova. U prvom razredu još poprilično nesigurno, ali se s vremenom sve više i više popravlja. Tako dijete, kada krene u srednju školu, piše znatno bolje no što je to bio slučaj u prvom razredu osnovne škole. Dakle, čitav život predstavlja proces, što vrijedi čak i za darove Duhu. Počinjemo na razmjerno niskoj, temeljnoj razini. S vremenom svoj duh sve više i više otvaramo Duhu Svetom, te postajemo prohodniji. Dobar je primjer za to dar ozdravljenja. Prvi ste put vjerojatno molili za ozdravljenje od glavobolje, ali ćete zato za petnaest godina možda s velikim uspjehom moliti za ozdravljenje od raka. Kada ste tek počeli, to nije bio slučaj. Drugim riječima, u svim darovima postoji rast, baš kao što je i u prirodi sve stvar organskog rasta.

Prvih pet godina u karizmatском pokretu možemo usporediti s prvim razredom; idućih pet s drugim razredom; a trećih pak s trećim razredom. Mnogi od nas još su uvijek u trećem razredu, te imamo što očekivati u budućnosti. Kako vrijeme prolazi, opažam da darovi ljudi jačaju i postaju sve raznolikiji, u odnosu na početak. Darovi su procvjetali i nastaviti će cvasti. Na Karibima žive neke žene koje poznajem, a koje žive u Duhu već trideset godina. Kada bi im Gospodin poslao nekoga da ih posjeti, dan prije toga imale bi pred očima sliku te osobe kao na filmu. Pretpostavljam kako taj dar nisu imale prve godine kada su *krštene u Duhu*. Samo Gospodin zna kakve mi još snažne darove posjedujemo, ali sada je trenutak da počnemo s prvim koracima. Upravo o tome i govorimo – o prvim koracima u vjeri i pouzdanju da nas Gospodin vodi.

Na početku, kada bih izgovarao riječi proroštva, osjećao bih snažno pomazanje. Sada se borim s pitanjem: „Dolazi li to od mene ili od Gospodina?“ Kako to razlikovati?

Vjerojatno se u početku Gospodin morao poslužiti velikim pritiskom da bi progovorio njegove riječi. Kako si rastao u tom daru, Gospodin ti je oduzeo osjetno pomazanje, stoga sada djeluješ više po vjeri. Pitanja koja si valja postaviti slijedeća su: Jesu li plodovi dobri? Slaže li se proroštvo s osnovom molitvenog sastanka? Kada je riječ o osobi koja je već neko vrijeme uključena u Obnovu i ima dar proroštva tri ili četiri godine, pretpostavka je kako je riječ o stvarnom proroštvu. Slično je i s darom jezika – ako me, nakon tri godine iskustva molitve u jezicima, upitate molite li vi to zaista u jezicima, odgovorio bih vam kako je nakon tri godine vrlo vjerojatno da se Duh „probio“ i da slobodno smijemo pretpostaviti da je odgovor na pitanje potvrđan.

Vrlo je teško proroštvo ocijeniti s vlastitoga gledišta, što, uostalom, vrijedi i za brojna druga područja našeg života. Naši su nam vlastiti darovi jednostavno preblizu. Zato su nam potrebne druge osobe koje će s nama podijeliti kako vide naše darove. Radi toga vas uistinu potičem da pristupite ljudima u koje imate povjerenja i upitate ih.

U duhovnom se životu sve više oslanjamo na vjeru. Jedan primjer za to je i molitva – što više ulazimo u duhovni život, to nam molitva postaje teža i sve se manje svodi na osjećaj. Postoji trenutak u kojemu se pitamo je li to uopće molitva ili nije. Zato nam je potreban duhovni vođa koji će nas uvijek ohrabrivati i poticati da ostanemo u molitvi, jer je sumnja u molitvu put kojim svaki kršćanin mora proći. Sve je više i više riječ o iskustvu vjere, negoli o osjetnom iskustvu. S darovima je Duha Svetoga isto, jer je riječ o iskustvu vjere, te će biti sve manje osjećaja i sve manje pomazanja. To posebno vrijedi za proroštvo.

Zašto u nekim zajednicama ima puno proroštava, a u drugima malo? Je li to radi pouke voditelja?

Mislim da je tako. Ako voditelji i sami nisu otvoreni za iskustvo proroštva, molitvena će skupina imati negativan stav prema tome daru. Voditelj obično daje dobru pouku samo o onim darovima s kojima ima iskustva. Ako voditelj nema iskustva s darom proroštva, teško da o njemu može dati dobru pouku. Zapravo, voditelji koji nemaju iskustvo s određenim darom skloni su osjećati prema njemu čak i strah.

Ponekad u sebi primim jednu riječ proroštva, ali, kada progovorim, izade nešto posve drugo. Je li i tada doista riječ o proroštvu?

Ako vas izgovorene proročke riječi iznenađuju, možete biti utoliko više sigurni da su od Gospodina.

Primam samo jednu ili dvije riječi odjednom. Ostali u molitvenoj skupini primaju duga proroštva. Zato se pitam je li kod mene uistinu riječ o proroštvu?

Gospodin one koji dobivaju manje riječi poziva na veću vjeru, jer moraju izgovoriti tu riječ ili dvije da bi uslijedile i ostale. Kada sa zajednicom dijelite ono što vam je Gospodin dao, on vam daje sve više i više. To je slučaj sa mnom. Uglavnom dobijem svega nekoliko riječi, ali, kako ih prenesem, dolaze i ostale. To je u nekom smislu jako dobro. Znači da se ne radi o vama jer nemate pojma niti ste planirali što ćete reći. Kada riječi dođu, imate dodatnu potvrdu kako to uistinu govori Gospodin. Ljudi koji daju duge odsječke vjerojatno su počeli kao i vi: s jednom ili dvije riječi. Svaki put kada izreknete proroštvo duboko ste blagoslovljeni, stoga se nemojte lišavati toga blagoslova. Izreknite proroštvo što ga čujete u srcu, i ono će vam biti na blagoslov, iako može postojati netko tko će dati dulje i dublje proroštvo.

Kako mogu rasti u daru proroštva ako osjećam da me Gospodin poziva upravo na taj dar? Što točno mogu učiniti?

Možete moliti da vam oholost ne stane na put prorokovanju, jer je potrebna velika poniznost da bismo svoj um predali Gospodinu. Kao prvo, molite. Kao drugo, istinski težite za tim. Sveti Pavao kaže kako vam upravo težnja otvara duh. Kao treće, otvorite mu se. Kada osjećate da dolazi, naučite se njime služiti koristeći ga. Nalik je to *krštenju u Duhu Svetom*: trebate ga željeti. Kada se predate Gospodinu, dogodit će se. Ako se i ne dogodi baš istoga trenutka, već će se dogoditi. Od pomoći će vam biti i čitanje o svemu što uspijete naći na temu dara proroštva, kao i razgovor o onima koji se već služe tim darom.

Mora li proroštvo nužno uslijediti nakon molitve ili pjevanja u jezicima za vrijeme molitvenog sastanka?

Ne mora. Za vrijeme osobne molitve, kada ste otvoreni Gospodinu i daru proroštva, *čut ćete* kako se sve više i više progovara vašem srcu. To je osobno proroštvo.

Može vam se čak dogoditi i da perete suđe, a on vam kaže: „Kćeri moja, danas te blagoslivljam“, iako možda niste ni molili, ali ste zato svejedno bili otvoreni Gospodinu. Proroštvo uglavnom slijedi nakon molitve ili pjevanja u jezicima na molitvenom sastanku, ako su ljudi otvoreni Gospodinu i predaju mu se. Iako ga ljudi možda ne izgovaraju, proroštvo je uvijek tu, jer je Gospodinu više stalo do toga da nam progovori no što je nama da primimo blagoslov. Ne smijemo zaboraviti da je **Bog ljubav**, a ljubav je po samoj svojoj naravi davanje. „(...) *koliko će više Otac vaš, koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga zaištu!*“ (Mt 7,11)

SEDMO POGLAVLJE

Osobna svjedočanstva

Rado bih s vama podijelila svoje prvo proroštvo; ono se dogodilo na skupu u Indiani 1971. godine. Bila sam u društvu svoga brata, o. Roberta DeGrandisa, dok je molio nad nekim redovnicama. Nakon što su one otišle, rekla sam mu kako sam, dok je on molio nad njima, primila „dva retka“. On je odgovorio: „Jesi li? A koja to?“ Rekla sam kako su riječi bile vrlo jednostavne: „Kćeri moje, ne brinite! Ja ću otvoriti vrata“. „Dottie“, rekao je on, „sutra ćeš ujutro potražiti te redovnice i prenijeti im riječi što si ih primila. Na moj upit zašto, odgovorio je kako je riječ o proroštvu. Mislila sam da se šali! Za mene su to sve bile djetinjarije, te sam strahovala da će redovnice još za mene pomisliti da sam luda! On je, međutim, na to rekao: „Ne, ne možeš niti zamisliti koliko će im to značiti!“ Napokon sam, na njegovo inzistiranje, pristala.

Idućeg sam ih dana opazila posred mnoštva od 10 000 ljudi. Prenijela sam im proroštvo što sam ga za njih primila dok je moj brat nad njima molio. Čim sam izgovorila riječi proroštva, te su mi se tri redovnice bacile oko vrata i stale me ljubiti i grliti. Očito su bile prepoznale što im je Gospodin time želio reći!

Sljedeće sam se godine vratila na Sveučilište Noter Dame. Dok smo tako stajali i razgovarali, prišla nam je jedna žena i zagrlila prvo brata, pa onda mene. Nisam je prepoznala. Tada je rekla kako je ona jedna od one tri redovnice s prošlogodišnjeg skupa. Upitala sam ju je li se proroštvo obistinilo. Odgovorila je potvrdno. Ispričala nam je kako su na skup bile došle tražeći savjet od Gospodina. Živjele su u klauzuri, a po povratku sa skupa namjeravale su od poglavarice zatražiti dopuštenje, te kako se sada već godinu dana bave željenom djelatnošću. Radi toga im je proroštvo što sam ga bila izrekla toliko značilo.

Što bi se dogodilo da sam odbila „tu djetinjariju“ podijeliti s ove tri redovnice? Ništa strašno, sigurna sam, ali vjerujem da su se, zahvaljujući proroštvu što su ga bile čule, s obzirom na njihovo novo poslanje.

Dorothea DeGrandis Sudol
Lowell, Massachusetts

Uistinu sam dobila veliki blagoslov kada smo se molili da primim dar proroštva. Istovremeno sam blagoslovljena darom jezika i darom ozdravljenja.

Preko molitve i vizualizacije (predočenja), primila sam *krštenje Duhom Svetim* i otvorila se darovima. To je iskustvo bilo neizmjerljivo snažno. Osjećala sam se kao u drugom svijetu, daleko od ovozemaljske zbunjenosti i previranja. Bila sam posve mirna i imala sam snažan osjećaj Gospodinove blizine.

Sjećam se svoga prvog proroštva u obliku jednostavnih misli koje su mi došle na pamet. Prije no što sam se i snašla, već sam bila izgovarala riječi. Srce mi je kucalo tako snažno da sam bila uvjerenjena kako ga svi u prostori mogu čuti. Nisam mogla vjerovati da izgovaram riječi. Za mene je to bilo istinsko ozdravljenje. Inače mi je uvijek bilo teško progovoriti, osobito pred većim brojem ljudi. U međuvremenu sam primila također i dar vizije.

Sada znam da se, ako želimo darove, trebamo otvoriti i iskoračiti u vjeri, združujući svoje oči, uši i srca s Gospodinom. Moramo se odreći straha od odbačenosti, ismijavanja, ljubomore, kao i svih ostalih negativnosti koje bi nas mogle spriječiti u obavljanju djela Gospodnjih i korištenju njegovih darova. Hvala ti, Gospodine, za tvoj dar proroštva, kao i za sve ostale darove kojima si me blagoslovio.

Muriel
Lowell, Massachusetts

Na drugom ili trećem molitvenom sastanku na kojemu sam bila 1970. godine, „vidjela“ sam prekrasan pašnjak omeđen zidom, u kojemu su bila drvena vrata. Čula sam riječi: „Dođi na moje pašnjake.“

To se ponavljalo u trajanju više od sata. Za vrijeme molitvenog sastanka nisam rekla niti riječ, jer mi tada još nitko nije bio rekao za dar proroštva. Tek sam mjesecima kasnije, čitajući knjigu Kennetha Hagina o daru proroštva, shvatila kako sam zapravo imala iskustvo proroštva.

Sada mi se čini da je to bilo osobno proroštvo. Gospodin me pozivao na još intenzivniji hod s njim.

Betty
Lowell Massachusetts

Što nam kaže Sveto Pismo o daru proroštva?

Brojevi 11,30: „Oh, kad bi sav narod Jahvin postao prorok! Kad bi Jahve na njih izlio svoga duha!“

Jeremija 1,4-10: „Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih, za proroka svim narodima postavih te. A ja rekoh: „Ah, Gospode Jahve, gle, ja ne umijem govoriti: dijete sam.“ A Jahve mu odvrati: Ne govori: „Dijete sam!“ Već idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti. Ne boj ih se: jer ja sam s tobom da te izbavim, riječ je Jahvina.“

I tada Jahve pruži ruku, dotače se usta mojih i reče: Evo, u usta tvoja stavljam riječi svoje. Gle: postavljam te danas nad narode i kraljevstva, da istrebljuješ i rušiš, da zatireš i ništiš, da gradiš i sadiš.“

Joel 3,1-5: „Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja. Čak ću i na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one. Pokazat ću znamenja na nebu i zemlji, krv i ogranj i stupove dima.“ (također, Djela apostolska 2,17-18)

1 Korinćanima 12,4-10: „Različiti su dari, a isti Duh; i različite službe, a isti Gospodin; i različita djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima. A svakomu se daje očitovanje Duha na korist. Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu; drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom jednom Duhu; drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti jezici, drugomu tumačenje jezika. A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose kako hoće.“

Rimljanima 12,4-6: „Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a nemaju svi isto djelovanje, tako smo i mi, mnogi jedno tijelo u Kristu, a pojedinci udovi jedan drugomu. Dare pak imamo različite po milosti koja nam je dana: je li to prorokovanje . neka je primjereno vjeri;(...“

Djela apostolska 15,32: „Juda i Sila, i sami proroci, mnogim riječima ohrabriše i utvrđivaše braću.“

Djela apostolska 19,5-6: „Čuvši to, krste se u ime Gospodina Isusa, pa kad Pavao položi na njih ruke, dođe Duh Sveti na njih te stanu govoriti drugim jezicima i prorokovati.“

1 Korinćanima 12,28-29: „A vi ste tijelo Kristovo i , pojedinačno, udovi. I neke postavi Bog u Crkvi: prvo za apostole, drugo za proroke, treće za učitelje; zatim čudesa, onda dari liječenja; zbrinjavanja, upravljanja, razni jezici.“

1 Korinćanima 13,9: „Jer djelomično je naše spoznanje, i djelomično prorokovanje. A kada dođe ono savršeno, uminut će ovo djelomično.“

1 Korinćanima 14,1-5: „Težite za ljubavlju, čeznite za darima Duha, a najvećima da prorokujete! Jer tko govori drugim jezikom, ne govori ljudima nego Bogu: nitko ga ne razumije jer Duhom govori stvari tajanstvene. Tko pak prorokuje, ljudima govori: izgrađuje, hrabri, tješi. Tko govori drugim jezikom, sam sebe izgrađuje, a tko prorokuje, Crkvu izgrađuje. A htio bih da vi svi govorite drugim jezicima, ali većma da prorokujete. Jer veći je tko prorokuje, negoli tko govori drugim jezicima, osim ako protumači Crkvi radi izgrađivanja.“

1 Korinćanima 14,22-25: „Tako drugi jezici nisu znak vjericima, nego nevjericima; a prorokovanje vjericima, nego nevjericima. Ako se dakle skupi sva Crkva zajedno i svi govore drugim jezicima, a uđu neupućeni ili nevjernici, neće li reći da mahnitite? Ako pak svi prorokuju, a uđe koji nevjernik ili neupućen, sve ga prekorava, sve ga osuđuje. Tajne se njegova srca očituju te će pasti ničice i pokloniti se Bogu priznajući: Zaista, Bog je u vama.“

1 Korinćanima 14,29-33: „Od proroka pak neka govore dvojica ili trojica, drugi neka rasuđuje. Ali ako drugomu uza nj bude što objavljeno, drugi neka šuti. A možete jedan po jedan svi prorokovati, da svi budu poučeni i svi ohrabreni. Proročki su duhovi prorocima podližni jer Bog nije Bog nesklada, nego Bog mira.“

1 Korinćanima 14,39-40: „Zato, braćo moja težite prorokovati i ne priječite da se govori drugim jezicima! A sve neka bude dostojno i uredno“

Efežanima 4,11-13: „On i „dade“ jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove: (...)“

1 Korinćanima 13,2: „Kad bih imao dar prorokovanja i znao sva otajstva i sve spoznaje; i kad bih imao svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao – ništa nisam!“

1 Solunjanima 5, 19-20: „Duha ne tните, proroštva ne prezirite! Sve provjeravajte: dobro zadržite, svake se sjene zla klonite!“

1 Timoteju 1.18: „Taj ti zadatak predajem, sine Timoteju, u skladu s proroštvima nekoć nad tobom izrečenima: na njih oslonjen, bij boj plemeniti imajući vjeru i dobru savjest (...)“

1 Timoteju 4,14: „Ne zanemari milosnog dara koji je u tebi, koji ti je dan po proroštvu za jedno s polaganjem ruku starješinstva.“

2 Petrova 1, 19-21: „Tako nam je potvrđena proročka riječ te dobro činite što uz nju prijanjate kao uza svjetiljku što svijetli na mrklu mjestu – dok Dan ne osvane i Danica se ne pomoli u srcima vašim. Ponajprije znajte ovo: nijedno se proroštvo Pisma ne može tumačiti samovoljno jer nikada proroštvo ne bi ljudskom voljom doneseno, nego su Duhom Svetim poneseni ljudi od Boga govorili.“

Matej 7, 15-20: „Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivi. Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike smokve? Tako svako dobro stablo rađa dobrim plodovima, a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim. Ne može dobro stablo donijeti zlih plodova niti nevaljalo stablo dobrih plodova. Svako stablo koje ne rađa dobrim plodom siječe se i u oganj baca. Dakle; po plodovima ćete ih njihovim prepoznati.“

Sažetak

Ponekad smo skloni bojati se vjerskog iskustva, te naginjemo pretjeranom konzervativizmu. Katkada mi je teško djelovati u službama ozdravljenja upravo zbog tog razloga. Devedeset posto ljudi može biti sigurno da je ozdravilo, ali to ne priznaje. Kasnije mi znaju reći: „Nisam posve siguran, pa stoga nisam ni svjedočio da sam ozdravio.“ Ako smo u životu bili odvrćani od vjerskog iskustva, a ozdravljenje je jedno od takvih iskustava, tada griješimo više propustom negoli djelom.

Što se tiče konkretno dara proroštva, dok tiho molimo u jezicima, dok se obraćamo Gospodinu da svoje riječi stavi u naš um, pretpostavljamo da je – ako nam se u glavi pojave riječi kojih tamo prije nije bilo – riječ o PROROŠTVU: te su riječi od Gospodina. Valja ih ispitati, a potom se otvoriti, istupiti u vjeri i izgovoriti ih. Još vas jednom potičem da se otvorite „...**Onomu koji snagom u nama djelatnom može učiniti mnogo izobilnije nego li mi moliti ili zamisliti...**“ (Ef 3,20)

Član je Društva Svetog Josipa. Zaređen je za svećenika 1959. Napisao je preko 25 knjiga prevedenih na više od 15 jezika. O. DeGrandis kroz posljednjih je 25 godina pronio Božju ozdraviteljsku ljubav kroz više od 30 zemalja. Njegove praktične pouke o opraštanju, ozdravljanju, Sakramentima, molitvi, darovima Duha Svetog i obraćenju promijenile su nebrojne živote.

I jedne je Bog postavio u Crkvi: prvo za apostole, drugo za proroke... (1 Kor 12,28). Na vrlo dubok i biblijski utemeljen način o. Robert DeGrandis progovara o temi o kojoj se tako malo govori: daru proroštva. Jesu li proroci ljudi koji pripadaju nekim drugim stoljećima ili ih ima i danas' što o tome daru Duha Svetoga kaže Sveto Pismo? Je li proroštvo „predkazivanje“ budućnosti ili nešto drugo? *Dar proroštva* je knjiga koja se čita u jednom dahu! Gospodin želi i suvremenog čovjeka uvesti u taj vrijedni dar. Uz siguran temelj, a to je Božja Riječ, na kojoj o. Robert DeGrandis razrađuje ovu temu, to je workshop – radionica koja pomaže onima koji žele ovo iskustvo, osobna svjedočanstva, odgovori na najčešća pitanja koja postavljaju o proroštvu...

Da o. Robert DeGrandis svoje pisanje ne omeđuje okvirima teorije pokazuju i počeci svakog poglavlja ove knjige. Naime, svako poglavlje počinje proroštvom dobivenim na molitvenim sastancima, u različito vrijeme i na različitim mjestima.

Želio bih da svi govorite tužim jezicima, a još više da prorokujete. (1 Kor 14,5). Neka ova knjiga bude na blagoslov svima kojima dođe u ruke, kao i svima koji podižu ruke u molitvi u Kristovo Ime!